

OPINNÄYTETYÖ

Lähiötapahtuma sosiaalisen pääoman rakentajana
Case: Koivukylän Vallaton Yö 2018

Jaakko Salo

Kulttuurituotannon koulutusohjelma
(240 op)

Arvioitavaksi jättämisaika
4/2021

TIIVISTELMÄ

Humanistinen ammattikorkeakoulu
Kulttuurituotannon koulutusohjelma 240 op

Tekijät: Jaakko Salo

Opinnäytetyön nimi: Lähiötapahtuma sosiaalisen pääoman rakentajana – Case: Koivukylän Vallaton Yö 2018

Sivumäärä: 51 ja 6 liitesivua

Työn ohjaaja: Jyrki Simovaara

Työn tilaaja: Vantaan kaupunki, nuorisopalvelut

Opinnäytetyössä selvitettiin minkälaisia vaikutuksia Koivukylän Vallaton Yö -tapahtumalla on ollut Koivukylän alueen yhteisöllisyyteen ja kerättiin tietoa alueen kulttuuritarjonnasta sekä viihtyvyydestä. Opinnäytetyön tilaajana toimi Vantaan kaupungin nuorisopalvelut, joka halusi tietoa pienten paikallisten tapahtumien vaikutuksista sekä asukkaiden näkemyksiä yhteistoiminnasta.

Opinnäytetyön menetelminä käytettiin henkilöhaastatteluita sekä tutkimuskyselyä. Työtä varten haastateltiin vuoden 2018 Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuman järjestämiseen osallistuneita asukasaktiiveja sekä asiantuntijoita. Tutkimuskysely puolestaan suunnattiin Koivukylän alueen asukkaille. Kyselyllä haluttiin saada tietoa minkälaisena asuinalueena asukkaat kokivat Koivukylän alueen ja minkälaisia kulttuuripalveluita he alueelle toivoivat.

Kerätystä aineistosta selvisi, että Koivukylän alueella paikalliset tapahtumat koetaan tärkeinä ja yhteisöllisyyttä parantavina, mutta tapahtumatarjontaa ei ole tarpeeksi. Tapahtumia toivotaankin alueelle lisää, jotta ihmiset pääsisivät kohtaamaan enemmän toisiaan, jonka kautta myös alueella vallitsevat ennakkoluulot vähenisivät. Asukasaktiivit haluaisivatkin alueelle koko seudun asukkaita palvelevan kulttuuritalon. Kerätyn aineiston perusteella Vantaan kaupungille luotiin toimintaehdotuksia, joiden avulla se voisi parantaa alueen ja samalla koko kaupungin asukasaktiivien oma-ehtoisten tapahtumien tukemista ja näin parantaa kaupungin tapahtumatarjontaa sekä luoda kohtaamisia ihmisten välille.

Työ on monellakin tapaa ajankohtainen, sillä kansalaisaktiivisuus on lisääntynyt monilla alueilla varsinkin kaupunkien keskustojen läheisyydessä. Samaan aikaan lähiöt esitetään edelleen ”nukkumalähiöinä”, joissa ei tapahdu mitään ja mediassa ne ovat esillä lähinnä järjestyshäiriöiden osalta. Asuinalueiden erityyminen onkin noussut viime vuosina suureksi puheenaiheeksi.

Asiasanat: sosiaalinen pääoma, yhteisöllisyys, asukasaktiivi, lähiö, kaupunginosatapahtuma

ABSTRACT

Humak University of Applied Sciences
Degree Programme in Cultural Management 240 ECTS

Author: Jaakko Salo

Title: A suburban event as a builder of social capital – Case: Koivukylän Vallaton Yö 2018

Number of Pages: 51 and 6 attachment pages

Supervisor(s): Jyrki Simovaara

Commissioned by: The city of Vantaa, Youth Services

The thesis investigated the effects of the Koivukylä Vallaton Yö local event on the community of the area of Koivukylä and collected information about the cultural selection and comfort of the area. The client of the thesis was the city of Vantaa Youth Services, which wanted information about the effects of small local events as well as residents' views on collaboration.

The interview methods used were personal interviews and a research questionnaire. Resident activists and experts who participated in the organization of the 2018 Koivukylä Vallaton Yö event will be interviewed. The survey, in turn, was aimed at residents of the area of Koivukylä. The aim of the survey was to find out what kind of residential area the residents experienced in the area of Koivukylä and what kind of cultural services they wanted for the area.

From the collected material, it became clear that local events in the area of Koivukylä are perceived as important and improving community spirit. More events are hoped for in the area so that people can meet each other more, through which the prejudices of the area will also be reduced. Resident activists would like a cultural house in the area that serves the residents of the entire region. Based on the collected data, action proposals were created for the City of Vantaa to improve the support of voluntary events for residents of the area and the city as a whole, thus improving the city's event offerings and creating encounters between people.

The work is topical in many ways, as active citizenship has increased in many areas, especially in the vicinity of urban centers. At the same time, the suburbs are still presented as “sleeping suburbs” where nothing but disturbances occur. Indeed, the segregation of the residential areas has become a major topic of discussion in recent years.

Keywords: social capital, communality, neighborhood-focused activism, suburb, district event

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO.....	5
2	TOIMINTAYMPÄRISTÖN ESITTELY JA ERITYSPIIRTEET	7
	2.1 Koivukylä.....	7
	2.2 Koivukylän Vallaton Yö	9
3	LÄHIÖT SUOMESSA	11
4	YHTEISÖLLISYYS ELI SOSIAALINEN PÄÄOMA.....	14
5	OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS.....	17
	5.1 Tutkimusmenetelmät.....	17
	5.2 Aineiston hankinta- analyysimenetelmät.....	17
6	HAASTATTELUT	20
	6.1 Asukasaktiivien haastattelut.....	20
	6.2 Asiantuntijahaastattelut	27
7	KYSELYTUTKIMUS.....	31
8	LOPPUTULOS JA JOHTOPÄÄTÖKSET	39
	8.1 Analyysi.....	39
	8.2 Toimintaehdotukset.....	41
	8.3 Omat päätelmät	43
	8.4 Tilaajan palaute	45
	LÄHTEET	46
	HAASTATTELUT	51
	LIITTEET	52

1 JOHDANTO

Meistä lähestulkoon jokainen kuluttaa kulttuuria huomaamattaan. Kirjastossa tai urheilutapahtumassa käydessä ei tule heti ajatelleeksi käyttävänsä kulttuuripalveluita tai osallistuvansa kulttuuritapahtumaan. Kulttuuri on osa meidän jokaisen elämää ja näkyy jo pelkästään siinä, miten käyttäydymme jokapäiväisissä tilanteissa ja luomme omia verkostojamme. Jokainen meistä tulee näin kerryttäneeksi sosiaalista pääomaa omalla tavallaan lapsuudesta opitun mallin mukaan. (Hyypä 2013, 18-19, 22, 48-49.)

Tänä päivänä kulttuurin ja taiteen terveysvaikutukset alkavat olla kiistattomia. Mieli ry:n mukaan aktiivinen kulttuuriharrastus on yhteydessä koettuun terveyteen, hyvän elämän kokemuksiin sekä pitkään ikään. Aktiivinen ja vapaaehtoinen osallistuminen kulttuuritoimintaan lisää muun muassa yhteisöllisyyttä, osallisuutta, sallivuutta ja vahvistaa luottamusta itseensä sekä elämään. Tällä kaikella on huomattava vaikutus hyvinvointiimme ja yhteisöllisen tekemisen myötä myös yksinäisyys vähenee. (Mieli ry 2021.)

Asuinalueen vaikutus kulttuurin kuluttamiseen on suuri ja viime vuosina onkin alettu puhua entistä enemmän lähiöiden eriytymisestä (Helsingin Sanomat 2013). Siinä missä kaupunkien keskustojen läheisyydessä asuvat ihmiset kuluttavat ja tuottavat kulttuuria asuinympäristöönsä, lähiöiden asukkaat joutuvat tyytymään nukkumalähiöihinsä, joiden palvelutarjonta on jo valmiiksi huomattavasti suppeampi. Aktiivisille alueille keskittyy myös enemmän julkista tukea ja näin kulttuuripolitiikkamme tulee huomaamattaan mahdollistamaan tukien valumisen alueille, joissa on jo ennestään paljon kulttuuritarjontaa (Räisänen 2014). Lähiöihin ei ole aina välttämättä muodostunut perinteitä tapahtumien järjestämiseen ja moni voi kokea tapahtumien vain lisäävän alueen ennestäänkin levotonta ilmapiiriä ja järjestyshäiriöitä. Lähiöiden sosioekonomisesta kehityksestä ja alueellisen eriytymisen syitä on tarkasteltu monissa kirjoituksissa (mm. Mats Stjernberg 2015). Humanistinen ammattikorkeakoulu on tehnyt myös useita hankkeita lähiöissä ja tutkinut niiden osallistamista (mm. Lähellä lähiössä), mutta juuri Koivukylästä ei löydy kirjoitettuja teoksia.

Idea opinnäytetyölleni sai alkunsa vuoden 2018 Koivukylän Vallaton Yö -tapahtumasta, joka myös toimii opinnäytetyön esimerkkitapahtumana. Vantaan kaupunki teki tuolloin laajasti yhteistyötä tapahtuman järjestelyissä paikallisten asukasaktiivien kanssa. Tapahtumaa tuettiin niin taloudellisesti kuin tarjoamalla työvoimaa palkkaamalla minut tuottamaan tapahtumaa yhdessä asukasaktiivien kanssa. Tapahtuman tuotannossa toimin linkkinä kaupungin ja

asukasaktiivien välillä ja tuotin tapahtumaan kaupungin osuuden, nuorille suunnatun ohjelmiston. Avustin asukasaktiiveja monissa juoksevista asioista, kuten lupa-asioista ja suunnittelin tapahtumalle verkkosivut, joita aktiivit voivat jatkossa hyödyntää. Yhteistyössä paikallisen nuorisotalon kanssa koitin myös osallistaa nuoria mukaan tapahtuman suunnitteluun. Yhdessä asukasaktiivien kanssa etsimme myös uusia paikallisia toimijoita mukaan tapahtuman järjestelyihin. Yhteisvoimin vanhasta ja perinteikkästä tapahtumasta saatiin toteutettua onnistunut kokonaisuus, joka herätti aivan uudenlaista innostusta ja mielenkiintoa alueella. Tapahtuman aikana oli havaittavissa, että sen osallistujissa oli paljon ihmisiä, jotka eivät muuten ehkä käy missään tapahtumissa tai välttämättä poistu alueelta. Nämä ihmiset tuntuivat seuraavan tapahtumaa varovaisesti sivusta käsin.

Opinnäytetyön tilaajana toimii Vantaan kaupungin nuorisopalvelut. Kaupungin näkökulmasta on kiinnostavaa tutkia paikallisten, jopa pientenkin tapahtumien, vaikutusta alueen yhteisöllisyyteen, yhteistoimintaan ja alueen hyvinvointiin. Näin kaupunki saa arvokasta tietoa siitä minkälaisia vaikutuksia pienillä paikallisilla tapahtumilla on alueen yhteisöön ja kuinka pienelläkin panostuksella ja tuella voi olla suuri merkitys alueen asukkaiden omaan toimintaan, aloitteisiin ja tapahtumiin. Tällä tavoin saadaan aikaan lisää hyvinvointivaikutuksia ja vaikuttavuutta alueelle. Tähän tarkoitukseen perinteinen ja asukkaiden itse järjestämä Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuma on hyvä esimerkki alueelta, jossa ilmenee erilaisia sosiaalisia ongelmia, kuten päihteiden käyttöä, työttömyyttä ja mahdollisesti syrjäytyneisyyttä (Lehmuskoski & Kuusisto-Niemi 2008, 14; Suojanen 2020a; Vantaan kaupunki 2020b).

Opinnäytetyön tarkoitus on tuoda esille mitä vaikutuksia pienellä paikallisella tapahtumalla on Koivukylän alueen yhteisöön. Tehdyn selvityksen pohjalta Vantaan kaupungille luodaan toimintaehdotus, jonka avulla kaupunki voi saada uusia kehitysideoita, joiden valossa se voi halutessaan kehittää omaa toimintaansa pienten paikallisten tapahtumien sekä asukasaktiivien tukemisessa. Aineistoa varten olen haastatellut vuoden 2018 Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuman työryhmässä mukana olleita tahoja kuten asukasaktiiveja, Vantaan kaupungin työntekijää ja tapahtuman turvallisuudesta vastanneen yrityksen toimitusjohtajaa. Olen myös haastatellut alueella toimivaa poliisia ja saanut poliisilta materiaalia opinnäytetyötäni varten. Lisäksi tein kaupunginosan asukkaille sähköisen kyselyn kulttuurista ja sen vaikutuksesta alueella.

2 TOIMINTAYMPÄRISTÖN ESITTELY JA ERITYSPIIRTEET

2.1 Koivukylä

Koivukylän ja Havukosken kaupunginosat käsitetään etenkin puhekielessä usein samaksi kaupunginosaksi (Vehkala 2017). Myös tässä opinnäytetyössä Koivukylällä tarkoitetaan molempia alueita, ellei niin erikseen mainita. Koivukylän suuralueella puolestaan tarkoitetaan Koivukylän ja Havukosken lisäksi Asolan, Ilolan, Rekolan sekä Päiväkummun kaupunginosia (Vantaa 2015, 175).

Koivukylän alueella on pitkä historia ja sen maisemaa hallitsivat pitkään pellot ja pientaloalueet. 1970-luvun alussa alueelle alettiin rakentaa myös kerrostaloja. Rakentamistyyli oli aikakaudelle tyypillistä elementtirakentamista ja asunnot kohosivat kymmenen kerroksen korkeuteen. Alueen suunnitelmat olivat 1970-luvun hankkeista suurisuuntaisimpia. Koivukylän ja Havukosken alueelle suunniteltiin tiivistä rakentamista kaupunkibulevardeineen sekä Vantaan, silloisen Helsingin maalaiskunnan kaupallista keskusta. Sen piti olla myös yksi Helsingin-seudun aluekeskuksista ja radanvarren suurin keskittymä. Asukkaita alueelle kaavailtiin 20 000 ja sen lähiympäristöön 50 000, myöhemmin jopa 100 000 asukasta. (Eerikäinen & Hiltula & Kuitunen & Mönkkönen & Poutanen & Rissanen 2010, 75; Vantaan kaupunki 2015, 175, 179, 195.) Alueen suunnittelussa käytettiin 1960-1970-luvuilla vielä harvinaista osallistavaa työtapaa, jossa kuunneltiin alueen asukkaita (Salmela 2019). Suunnitteluprosessiin osallistui arkkitehtien lisäksi eri alojen asiantuntijoita, kuten psykologeja ja sosiologeja, jotta alueesta muodostuisi sosiaalisesti onnistunut. (Vantaan kaupunki 2015, 195).

Uutta Koivukylää markkinoitiin ihmisille, jotka arvostivat palveluiden ja bussipysäkkien läheisyyttä luonnonläheisyyden sijaan (Eerikäinen ym. 2010, 75). Alueen rakentamisesta vastasivat Sato ja Haka, joille oli annettu myös mahdollisuus rakentaa alueelle palveluita, mutta yhtiöt rakensivat alueelle ainoastaan asunnot (Vantaan kaupunki 2015, 197). Syynä voidaan pitää sitä, että palveluiden rakentaminen nähtiin kannattamattomana, sillä alustavissa selvityksissä oltiin mietitty myös tarkkaan ympäristön ja miljööän laatutavoitteita, kuten rakennusten materiaaleja ja muotoilullisia seikkoja. Nämä selvitykset jätettiin kuitenkin lopulta käsittelemättä ja poistettiin kokonaan raporteista, koska lopputulos ei olisi ollut

rakennusliikkeille taloudellisesti kannattavaa. (Salmela 2019.) Vaikka Havukoskelle nousikin tuhansia uusia asuntoja 1970-luvun aikana, jäätiiin silti suunnitelluista suurista kasvutavoitteista huomattavasti. Syynä olivat taloudellinen taantuma ja vaikeasti rakennettava maaperä. (Eerikäinen ym. 2010, 75; Vantaan kaupunki 2015, 195.) Päivittäisten palveluiden lisäksi asukkaat saivat odottaa myös Koivukylän rautatieaseman valmistumista, joka avattiin vasta joulukuussa 1980.

Koivukylän piti olla monella tavalla malliesimerkki uudesta edistyksellisestä lähiörakentamisesta. Kuitenkin suunnitelmat jäivät monilta osin toteuttamatta ja näin jäi myös visio viihtyisästä kontaktikaupungista saavuttamatta. Nykyään Koivukylä näyttääkin aivan tavalliselta lähiöltä harmaineen betonirakennuksineen, eikä alueelle ole valmistunut 1970-luvun jälkeen juurikaan uusia asuntoja. (Salmela 2019; Vantaan kaupunki 2015, 195.) Alueen koetaankin jääneen jälkeen Vantaan muusta kehityksestä, sillä alueen maine ei houkuttele sijoittajia alueelle (Lindström 2020).

Koivukylän alueen ongelmat, varsinkin rauhaton Koivutori ja vanha ostoskeskus ovat nousseet usein esille mediassa (Hovi-Horkan 2020a; Pajuriutta 2016). Välillä keskustelut alueen ongelmista ovat käyneet niin kuumina, että vuonna 2009 mietittiin, voidaanko Koivukylään avata Alkon myymälää. Vantaan sosiaalitoimi nimittäin pelkäsi, että Alkon myötä alueen terveyspalveluiden käyttö lisääntyy alkoholin kulutuksen mahdollisen kasvun takia. (Yle 2009.) Vanhan ostoskeskuksen ja Koivutorin ympäristöä on yritetty kohentaa, mutta sillä ei yksistään voida poistaa alueella vallitsevia ongelmia. Onkin esitetty, että parhaiten alueen viihtyvyyteen voitaisiin vaikuttaa, mikäli vanha ostoskeskus purettaisiin ja tilalle rakennettaisiin uusi (Suojanen 2019; Suojanen 2020b). Vanhan ostoskeskuksen tilalle suunniteltiin jo vuonna 2013 uutta kauppakeskusta sekä asuinrakentamista, mutta alueen uudet suunnitelmat ovat kariutuneet moneen otteeseen vanhan ostoskeskuksen omistussuhteista johtuen. Vantaan kaupunki on alueen kehittämisen osalta hanakalassa välikädessä, sillä se ei omista vanhaa ostoskeskusta. (Sjöholm 2013; Suojanen 2019.)

Koivukylän alueella koettu rauhattomuus ei kuitenkaan näy poliisin tilastoissa. Poliisin raporttien mukaan alueen järjestyshäiriöt eivät juurikaan eroa Vantaan muista suurista radanvarren keskittymistä Korsosta ja Tikkurilasta (Itä-Uudenmaan poliisilaitos 2021). Myös asukasaktiivit kokevat alueen mainettaan paremmaksi ja turvalliseksi asuinalueeksi. (Kaikula 2020, Pyökeri 2020)

2.2 Koivukylän Vallaton Yö

Koivukylän Vallaton Yö on vuodesta 1992 lähtien järjestetty kaupunginosatapahtuma, Havukosken kaupunginosassa. Tapahtuman innoittajana toimi vuonna 1989 ensimmäistä kertaa järjestetty Helsingin taiteiden yö. Ensimmäisen kerran idea Koivukylän Vallattoman Yön järjestämisestä syntyi vuoden 1991 lopussa ja tapahtuma toteutettiin syksyllä 1992. Koivukylässä oltiin järjestetty keväisin jo 1980-luvun alusta asti Koivukyläpäivä nimistä päivä tapahtumaa, jonka ohjelma oli suunnattu perheille. Koivukylän Vallaton Yö - tapahtumasta muodostuikin nuorisolle ja nuorille aikuisille suunnattu kesän päättävä iltatapahtuma. Tapahtuma on tarjonnut vuosien aikana alueen asukkaille monenlaista kulttuuri- sekä urheiluohjelmaa. Näiden lisäksi tapahtuman tarkoituksena on ollut alusta asti nostaa esille myös alueen eri järjestöjen toimintaa. (Kaikula 2020.)

Tapahtuman kantavana voimana ovat olleet alusta asti paikalliset yhdistykset ja varsinkin alueen yhdistysten kattojärjestönä toimiva Toimiva Koivukylä - Toimari ry. Tapahtuman järjestäjät ovat siis vuosien saatossa vaihtuneet mukaan kuuluneiden järjestöjen ja toiminnassa olevien aktiivien myötä. Tapahtumaa ollaan alusta asti toteutettu vapaaehtoisvoimin ja sille on yleensä haettu Vantaan kaupungilta kohdeavustusta, jolla on katettu pääasiassa tapahtuman ohjelmasta ja tekniikasta muodostuneita kuluja. (Kaikula 2020.)

Tapahtumaa on järjestetty vuosien saatossa eri laajuudessa. Alkuaikoina tapahtuman alue käsitti suuren osan Havukosken alueesta, jolloin tapahtumaa järjestettiin suuren innostuksen vallassa. Tapahtumassa nähtiin paikallisten yhdistyksien esillepanon lisäksi monenlaisia esiintyjä lähtien pienistä paikallisista nimistä Mikko Alataloon. Musiikin lisäksi muu kulttuuri ja urheilu olivat osa tapahtumaa aina puhelinkoppi kuunnelmista Suomen ensimmäiseen runokaraokeen ja Koivukylän ympärijuoksusta benjihyppyyn saakka. (Halm 2018; Kaikula 2020)

2000-luvun alkuvaiheilla innostus tapahtuman ympärillä laantui ja tapahtuma kutistui käsittämään lähinnä Koivukylän vanhan ostoskeskuksen edessä sijaitsevan Koivutorin alueen, jolloin ohjelmassa oli yhdistysten toiminnan esittelemisen lisäksi vaihtelevasti eri esiintyjä. Myöhemmin toiminta on hieman elpynyt. Vuonna 2017 aktiivit yhdistivät Suomen 100 vuotisjuhlavuoden kunniaksi Koivukyläpäivän, Koivukylän Vallattoman Yön sekä ravintolapäivät yhdeksi tapahtumaksi, jolloin tarjolla oli entistä monipuolisempaa ohjelmaa. Entisiin mittoihin tapahtuma on kasvanut kuitenkin vain vuonna 2018, jolloin tapahtuma sai

Vantaan kaupungilta monenlaista tukea. Tapahtuman pitkästä historiasta huolimatta tapahtuman lopettaminen ja sen nimestä luopuminen on käynyt aktiivien mielessä. (Kaikula 2020.)

Vuoden 2018 tapahtuma keräsi päivän aikana noin 3000 kävijää, joka teki siitä poikkeuksellisen suuren tapahtuman alueella. Ennätyksellinen kävijämäärä oli monen asian summa sillä tapahtumaan oltiin saatu koottua monipuolista ohjelmaa kaikenikäisille. Tapahtuma-alue ulottui Koivutorin ja Rautkallion kentän väliselle alueelle muodostaen ”kulttuuriraitin”, jonka varrelta löytyi ohjelmaa kirpputorista shakin pelaamiseen ja aina eturivin artistien keikkoihin saakka. Mukaan oltiin saatu myös uusia yhdistyksiä esittelemään toimintaansa sekä paikallisia maahanmuuttajataustaisia yrityksiä. Perinteitä kunnioittaen tapahtuman ohjelmassa paikallisuus oli hyvin edustettuna. Havukosken nuorisotalolla esiintyi paikallisten nuorten musikaaliyhtye ja Rautkallion kentällä sijainneella lavalla toinen juontajista oli nuorisotalon oma kasvatti. Seudulta lähtöisin oleva Jan Taagi nimellä esiintynyt räppäri teki ensimmäisen julkisen esiintymisensä tapahtumassa (Koivisto 2018). Kosminen Säteily niminen yhtye puolestaan edusti hieman vanhempaa paikallista sukupolvea. Yhtyeen laulaja Elmeri Vehkala on kirjoittanut Koivukylään sijoittuvan kirjan ”Älykuvio K” (Marttinen 2017). Ohjelmaa ja nähtävää oli myös talojen seinillä. Street Art Vantaa niminen taiteilijakollektiivi oli maalannut alueelle kesän 2018 aikana seinämaalauksia, joiden maalaamiseen ja suunnitteluun myös asukkaat pääsivät mukaan. Tapahtuman aikana kollektiivi järjesti katutaidekävelyitä taideteokselta toiselle. (Vantaa kanava 2018.)

3 LÄHIÖT SUOMESSA

Lähiöiden syntyyn Suomessa vaikutti nopea, rakennemuutoksesta johtuva teollistuminen ja kaupungistuminen. Muuttoliike kaupunkeihin saavutti huippunsa 1960- ja 1970-lukujen vaihteessa. Kasvavaan asuntopulaan vastattiin rakentamalla tehokkaammin ja tiiviimmin uutta asuntokantaa kaupunkiin muuttavalle väestölle. (Pakkala 2019, 1; Stjernberg 2017, 15.) Useimmiten nopeimmin kasvavilla kunnilla ei ollut valmiuksia vastata tilanteen vaatimiin vaatimuksiin. Rakennusliikkeet näkivät tässä tilaisuuden ja hankkivat itselleen alueita sieltä missä niitä oli edullisesti saatavilla. Tämä johti lähiöiden rakentamisen erilleen jo olemassa olevasta yhdyskuntarakenteesta. (Pakkala 2019, 1, 8.)

Pääkaupunkiseudulla tilanne loi myös kilpailuasetelman kuntien välille. Pelkästään Helsinkiin kohdistuvan muuttoliikkeen pelättiin johtavan siihen, että nopean kasvun myötä Helsinki lopulta liittäisi ympäröivät kunnat itseensä. Helsingin naapurikunnat kokivat heidän itsenäisyytensä olevan uhattuna. Vaihtoehtona oli vastata Helsingin kasvuun rakentamalla nopeasti ja kustannustehokkaasti. (Kortteinen 1982, 29-30.)

Alkuun lähiöiden rakentaminen oli matalaa ja rakennukset sekä kadut seurasivat maastonmuotoja. Rakentaminen koostui kerrostalojen lisäksi myös rivi- ja omakotitaloista. Nämä metsälähiöiksi kutsutut alueet muodostivat pieniä sikermiä eivätkä niinkään yhtenäistä kaupunkikuvaa. Metsälähiöiden kohtaama kritiikki sekavasta asemakaavasta sekä puutteellisesta palvelutasosta ja huonoista liikenneyhteyksistä johti ns. kompaktikaupunkien suunnitteluun; kompaktikaupunkien tavoitteena oli yhtenäisempi kaupunkikuva. Tehokasta ja taloudellista rakentamista pienelle alueelle. Maastoa hyödyntävästä rakennusten sijoittelusta siirryttiin säännölliseen uusruutukaavaan. Talotyyppejen valikoimaa typistettiin ja kaavoituksesta tuli systemaattisempaa. Näin alueista muodostui useimmiten kaavamaisia ja yksitoikkoisia eikä alueille asetettuja esteettisiä ja sosiaalisia päämääriä yleensä saavutettu. Liian tehokas rakentaminen ei jättänyt tilaa kaupunkielämän syntymiselle, joka puolestaan olisi vaatinut toiminnallista monipuolisuutta ja laadukasta maisemansuunnittelua. (Pakkala 2019, 1-9; Saarikangas 2016, 67-68.) Koivukylää voidaankin pitää malliesimerkkinä kompaktikaupunkiaikakauden massiivisesta lähiörakentamista (Saarikangas 2016, 83; Stjernberg 2017, 16).

Ennen kaikkea lähiöiden oli tarkoitus olla houkutteleva vaihtoehto kaupunkien täyteen ahdetuille keskustoille sekä palauttaa ihmisten luontosuhde takaisin (Junnilainen 2019, 58).

Näyttääkin siltä, että 1950-1960-luvuilla lähiöihin suhtauduttiin vielä positiivisesti ja niitä pidettiin varteenotettavina, ellei jopa houkuttelevina vaihtoehtoina. Edustivathan ne Roiviaisen (1999) mukaan oman aikansa modernia asumista (Stjernberg 2017, 16). Perheiden tarpeisiin valmistui paljon silloiseen asumistasoon nähden tasokkaita perheasuntoja. Asunnoista löytyivät juokseva vesi sekä sisävesi ja muut nykyaikaiset mukavuudet (Saarikangas, 2016, 68). Keskustojen sekä maaseudun vanhaan asutokantaan nähden lähiöt tarjosivatkin lähtökohtaisesti mukavampaa ja arjen sujuvuuden kannalta helpompaa asumista luonnon keskellä.

Kuitenkin jo 1970-luvun puolivälissä, kun lähiöiden rakentaminen oli kuumimmillaan, alettiin ymmärtää lähiöiden ongelmallisuus fyysisellä sekä sosiaalisella tasolla: ”Ongelmalähiön” käsite oli jo syntynyt. (Junnilainen 2019, 64; Pakkala 2019, 10.) Alueiden syrjäisestä sijainnista, ankeasta arkkitehtuurista, häiriökäyttäytymisestä ja yhä puuttuvista palveluista huolimatta lähiöiden sosioekonomisessa asemassa ei kuitenkaan tapahtunut merkittävää muutosta 1970-1980-luvuilla. (Lankinen, 1994.)

1990-luvun laman myötä lähiöiden sosioekonominen asema alkoi silti heiketä. Tähän vaikuttivat työttömyyden lisääntyminen, matalasti koulutettujen sekä pienituloisten osuuden kasvu lähiöissä. (Mats Stjernbergin 2017) Helsingin seudun lähiöitä käsittelevän tutkimuksen mukaan vuonna 1990 lähiöiden tilastot eivät vielä poikenneet ratkaisevasti muusta seudusta, mutta vuonna 2013 lähiöissä oli jo muuta seutua selvästi matalampi tulo- ja koulutustaso sekä yleisesti katsottuna korkeampi työttömyysaste. (Stjernberg 2015, 556; 2017, 101.) Vastaava kehitys näkyy myös Koivukylässä, jossa oli vuonna 2014 Vantaan pienimmät keskitulot ja vuonna 2017 Vantaan toiseksi matalin koulutustaso. (Kyttälä 2016; Parviainen 2019).

2000-luvun alun jälkeen lähiöiden väestörakenne on ollut suuressa muutoksessa. Lähiöiden väkimäärä on keskimäärin kääntynyt laskuun. Tähän ovat vaikuttaneet yksinasuvien ja ikääntyvien ihmisten määrän lisääntyminen. (Stjernberg 2017, 100.) Myös maahanmuuttajien osuus on kasvanut lähiöissä. Tämä on osaltaan lisännyt alueiden eriytymistä. Kantaväestön muuttaminen pois alueilta, joilla vieraskielisten osuus on suuri, on lisääntynyt. Syninä voidaan pitää ennakkoluuloja ja tiettyjen kynnyksarvojen ylittymistä, kuten suhtautumista naapureiden etniseen taustaan. (Vilkama 2011.) Median luoma kuva alueista ja julkisuudessa käydyt keskustelut ovat osaltaan vain vauhdittaneet lähiöihin kohdistuvien ennakkoluulojen kasvamista (Havula 2018; Helsingin Sanomat 2019; Kallio, Milla & Ogbeide, Efe & Tarkhova, Daria 2019; Kauppinen 2018; Pajuriutta 2016; Pajuriutta & Saarinen, 2017).

Kielteinen kuva lähiöistä sekä niiden fyysinen ympäristö ovatkin omiaan synnyttämään valikoivaa muuttoliikettä, joka vain lisää alueiden epäedullista kehitystä (Stjernberg 2015.). Aron (2007) määritelmän mukaan valikoivalla muuttoliikkeellä tarkoitetaan tilannetta, jossa ”alueen tulo- ja lähtömuuttajat poikkeavat merkittävästi toisistaan työmarkkina-asemaltaan, taloudellisilta, sosiaalisilta ja ikään liittyviltä ominaisuuksiltaan”. Sosiaaliset ongelmat, häiriökäyttäytyminen ja turvattomuuden tunne tuottavatkin sosioekonomisesti heikoimmilla alueilla tyytymättömyyttä sekä muuttopainetta pois alueilta (Ahola & Vaattovaara & Vilkkama 2016). Ne, joilla on mahdollisuus muuttavat pois epämiellyttäväksi kokemiltaan alueilta alueille, joilla ei ilmene samanlaisia sosiaalisia ongelmia kuin lähiöissä. (Ahola ym. 2016; Stjernberg 2015.) Tämä on johtanut vähitellen seutujen sisäiseen eriytymiseen (Aro 2007, 377). Helsingin yliopiston tutkimuksen mukaan moni lähiön asukas kokeekin olevansa loukussa asuinalueella ja yleensä tilanne johtuu taloudellisista tekijöistä (Malmberg 2019). Helsingin seudulla tätä ilmiötä tukee lähiöiden asuntojen omistussuhteiden muuttuminen. Omistusasuntojen määrä on vähentynyt ja vuokra-asuntojen osuus kasvanut, vaikka asuntokanta on pysynyt lähiöissä melko samana (Stjernberg 2017, 101).

Laskutavasta riippuen jopa 70-80% suomalaisista asuu lähiöissä (Luhtakallio & Mustranta 2017, 11). Niinpä ei ole aivan yhdentekevää, kuinka me suhtaudumme lähiöihin. Onkin siis hyvin tärkeää pitää huolta lähiöistä sekä edistää niiden monipuolista asukasrakennetta. Pitämällä huolta lähiöistä ja niiden asukkaista, pidämme myös huolta suurimmasta osasta suomalaisista. Siinä missä lähiöt edustivat 1960-1970-luvuilla modernia rakentamista ovat tämän päivän asumistoiveet muuttuneet. Suurin osa vanhoista lähiöistä ei enää vastaa nykyisiin vaatimuksiin viihtyvyyden ja palveluiden osalta. (Koistinen & Tuorila 2008.) Tarvitaan ihmisten kohtaamista sekä inspiroivaa ympäristöä, jossa toteuttaa itseään. Alueiden pitäminen mukana kehityksessä on siis meidän kaikkien yhteinen etu (Örn 2020).

4 YHTEISÖLLISYYS ELI SOSIAALINEN PÄÄOMA

Jyväskylän yliopisto määrittelee sosiaalisen pääoman seuraavasti:

Sosiaalisella pääomalla viitataan yleensä sosiaalisiin verkostoihin, normeihin ja luottamukseen, joilla on kykyä edistää verkoston jäsenten välistä yhteistoimintaa, resurssien hyödyntämistä ja toimintojen yhteensovittamista. Käsitteen perusidea on, että yksilöiden hyvinvointiin ja yhteiskunnan suorituskykyyn vaikuttavat fyysisen pääoman, luonnonvarojen ja yksilöiden osaamisen ohella myös yksilöiden väliset sosiaaliset suhteet ja sosiaaliset instituutiot yksilöiden toimintaa suuntaavina vakiintuneina käytäntöinä. (Jyväskylän yliopisto 2021.)

Sosiaalinen pääoma syntyy ihmisten välisistä verkostoista ja niiden välillä vallitsevasta luottamuksesta. Luottamusta ei voida luoda keinotekoisesti ylhäältä käsin, vaan se vaatii sitä, että ihmiset ovat konkreettisesti tekemisissä toistensa kanssa. (Kaj Ilmonen 2000, 9-18.)

Esimerkkejä sosiaalisesta pääomasta löytyy esimerkiksi Italiasta, jossa Pohjois-Italia on pärjännyt taloudellisesti Etelä-Italiaa paremmin. Syynä tähän pidetään sitä, että pohjoisessa on ollut jo kauan enemmän sosiaalista pääomaa kuin etelässä. Pohjois-Italialle onkin ollut leimallisempaa monipuoliset sosiaaliset verkostot kuten yhdistykset ja oma-apujärjestöt, joiden jäseniä ovat liittäneet toisiinsa keskinäinen luottamus. (Ilmonen 2000, 18-19). Yhteisöllisyyden ollessa vahvaa ihmiset voivat hyvin, joka vaikuttaa positiivisesti myös talouteen (Hyypä 2002, 169-170).

Suomesta vastaava esimerkki löytyy suomenkielisten ja ruotsinkielisten väliltä, jossa ruotsinkielinen väestö elää suomenkielistä väestöä pidempään. On haivattu, että suomenkieliset eivät luota toisiinsa yhtä paljon kuin ruotsinkieliset. Epäluottamus puolestaan vaikuttaa terveyteen enemmän kuin vaikkapa liikapaino. Ruotsinkielisen väestön keskuudessa etenkin yhteisöllisyys näyttää korostuvan, joka puolestaan näkyy moninaisena yhdistystoimintana. Suomessa toimivista yhdistyksistä kaikkiaan 5% on ruotsinkielisiä, mikä vastaa ruotsinkielisten osuutta koko maassa. (Hyypä 2002, 60-61, 121, 174)

Putnamin (1993) mukaan sosiaalinen pääoma mm. auttaa julkishyödykkeisiin liittyvien ongelmien ratkaisua, helpottaa sosiaalista kanssakäymistä ja parantaa informaation kulkua. Näin se tehostaa yksilöiden tavoitteiden toteutumista ja koko yhteiskunnan toimintakykyä, demokratiaa, taloutta ja hallintoa. Samalla Putnamin esittää, että kansalaisaktiivisuus, sosiaalinen osallistuminen ja yhteistoiminnallisuus ovat vähitellen murenemassa, mikä vähitellen nakertaa yhteiskuntien sosiaalista pääomaa. (Jyväskylän yliopisto 2021.)

Viime vuosikymmenien aikana esimerkiksi ihmisten äänestysinto on laskenut. Ongelma ei ole pelkästään lähiöiden tai Suomen vaan ongelma on maailmanlaajuinen. Sitä mukaan mitä äänestysaktiivisuus on laskenut, ero vähän ja paljon äänestävien ryhmien välillä on vain kasvanut. Tutkimusten mukaan äänestysaktiivisuudella on suora yhteys työttömyyteen ja matalaan koulutus- ja tulotasoon. Eriarvoistuminen onkin johtanut tilanteeseen, jossa paremmassa asemassa olevat päättävät huonompiosaisten asioista, ilman että heiltä välttämättä löytyy edes kokemusta heidän asioihinsa. (Luhtakallio & Mustranta 2017, 21-22.)

Nykyisessä hallitusohjelmassa osallisuus ymmärretään hyvinvoinnin sosiaalisena tekijänä. Osallisuuden edistäminen onkin yksi hallitusohjelman tavoitteista. Ihmisten osallisuudella pyritäänkin juuri ehkäisemään eriarvoisuutta, köyhyyttä ja syrjäytymistä sekä demokratian ongelmia. Myös taide ja kulttuuri on nostettu esille uudenlaisena vuorovaikutuksen edistäjänä. (Terveyden ja hyvinvoinninlaitos 2020.)

Vantaan kaupungilla puolestaan aloitettiin vuonna 2018, osana kaupungin strategiaa ”Osallistuva Vantaa”-toimintamalli. Vantaalla oltiin myös huomattu äänestysprosenttien madaltuneen ja se ettei ihmisiä kiinnosta osallistua päätöksentekoon perinteisin keinoin. Mallin yhtenä lähtökohtana onkin kuntademokratian ja osallisuuden murros ja näin halutaan luoda lisää osallistumisen muotoja. Toiminnalla tähdätään siihen, että asukkaat löytäisivät eri osallistumis- ja vaikutusmahdollisuuksien ja -kanavien pariin. Toimintamallissa asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksia kehitetään, edistetään ja toteutetaan suunnitelmallisesti ja tavoitteellisesti, mutta samalla ketterästi, kokeillen, joustavasti ja tapauskohtaisesti. Asukkaat ja kansalaisyhteiskunta halutaan yhä vahvemmin mukaan kaupungin kehittämiseen yhteisen toimintamallin avulla. (Vantaan kaupunki 2018; Vantaan kaupunki 2021a.)

Esimerkiksi Kirkkonummen kunta tarkoittaa asukkaiden osallisuudella sitä, että he tuntevat kuuluvansa johonkin yhteisöön ja pääsevät vaikuttamaan heitä koskeviin asioihin. Osallisuus toteutuu henkilökohtaisessa tai arkisessa vuorovaikutuksessa, useimmiten henkilökohtaisesti kunnan työntekijöiden kanssa. (Kirkkonummen kunta 2018, 5.) Myös kuntalaki mahdollistaa kaikille mahdollisuuden vaikuttaa kuntalaisaloitteiden kautta oman kuntansa kehittämiseen kunnan toimintaan koskevissa asioissa (Kuntalaki 410/2015, 18§).

Osallistamisen yrityksistä ja toimintamalleista huolimatta nykyinen kehitys on johtanut varsinkin Helsingissä siihen, että alueilla, joissa on paljon sosiaalista pääomaa, on myös paljon

kansalaistoimintaa ja niin kutsuttua ”pöhinää”, joka ruokkii alueiden aktiivisuutta entisestään. Alueilla, joissa puolestaan ei ole sosiaalista pääomaa ei synny samanlaista itseään ruokkivaa toimintaa. Eli lisää tapahtumia ja toimintaa syntyy lähinnä alueille, joissa tapahtuu jo valmiiksi ja joihin on syntynyt kulttuuri yhteiselle toiminnalle. (Luhtakallio & Mustranta 2017, 117-119.) Näin myös erilaiset kulttuurituet ja kohdeavustukset menevät suurimmaksi osaksi alueille, joissa on jo valmiiksi paljon aktiivisia ihmisiä (Räisänen 2014). Tähän vaikuttavat osaltaan aktiivisilla alueilla vallitseva korkeampi koulutustaso, tietotaito sekä valmiit verkostot päättäviin tahoihin, jotka madaltavat kynnystä tapahtumien järjestämiselle (Luhtakallio & Mustranta 2017, 118).

5 OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS

5.1 Tutkimusmenetelmät

Opinnäytetyön tarkoitus on tuoda esille mitä vaikutuksia pienellä paikallisella tapahtumalla on alueen yhteisöön. Tehdyn selvityksen pohjalta Vantaan kaupunki voi saada uusia kehitysideoita, joiden valossa se voi niin halutessaan kehittää toimintaansa asukasaktiivien toiminnan tukemisessa. Opinnäytetyön lähestymistavaksi valitsin tapaustutkimuksen, sillä työssä tuotetaan syvällistä ja yksityiskohtaista tietoa tutkittavasta kohteesta ja kehitysehdotuksia ja ideoita. Opinnäytetyön kohteena on tapaustutkimukselle tyypillisesti yksi kohde eli tässä tapauksessa Koivukylän Vallaton Yö. (Ojasalo & Moilanen & Ritalahti 2015, 37, 52-53.)

Erilaiset haastattelut ovat tapaustutkimukselle tyypillisiä ja niinpä valitsin opinnäytetyöni keskeisimmäksi tiedonkeruumenetelmäksi henkilöhaastattelut. Tästä muodostuikin opinnäytetyöni kannalta tärkein tiedonkeruumenetelmä, sillä haastatteluiden avulla sain arvokasta tietoa tutkittavan aiheen taustoista ja historiasta. Vaikka tapaustutkimus liitetäänkin usein laadulliseen tutkimukseen, niin opinnäytetyön aiheen ja tarkoituksien takia hyödynnän työssäni myös määrällisiä menetelmiä kuten kyselytutkimusta (Ojasalo ym. 2015, 55).

Opinnäytetyön muina aineistonhankintamenetelminä oli tarkoitus käyttää aivoriihityöskentelyä sekä benchmarkingia. Yhdessä tilaajan kanssa kuitenkin rajasimme opinnäytetyön aihetta ja näin benchmarking karsiutui pois. Monen eri asukasaktiivien järjestämän tapahtuman sekä kaupunginosien erityispiirteiden vertailu osoittautui liian suureksi työtehtäväksi ja olisi vaatinut enemmän henkilöresursseja. Aivoriihityöskentelystä puolestaan luovuttiin koronan luomien haasteiden vuoksi.

5.2 Aineiston hankinta- analyysimenetelmät

Tein opinnäytetyön henkilöhaastattelut syksyn 2020 ja talven 2021 välisenä aikana. Haastattelut pyrittiin järjestämään tilanteen ja ajan salliessa haastateltaville luonnollisessa toimintaympäristössä. Päätin tehdä haastattelut teemahaastatteluiden pohjalta, jossa kysymykset ovat suunniteltu yleensä etukäteen tiukasti aiheen ympärille, mutta niitä myös pystyisi muuttamaan tarpeen mukaan (Ojasalo ym. 2015, 41). Suunnittelinkin haastattelurungot

teeman mukaisesti, mutta personoin kysymykset haastattelukohtaisesti ja muokkasin niitä vielä sitä mukaa mitä asioita edellisissä haastatteluissa tuli ilmi.

Opinnäytetyötä varten haastateltavat henkilöt valikoituivat mukaan vuoden 2018 Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuman parissa työskennelleiden ihmisten joukosta. Opinnäytetyön aineiston hankinnan kannalta tärkeimmät haastattelut olivat asukasaktiivien Liisa Kaikulaisen ja Seija Pyökerin haastattelut, jotka pystyttiin järjestämään Koivukylän kirjastossa. Haastatteluista saatiin tietoa tapahtuman historiasta ja sen kehityksestä sekä myös viimekäden tietoa asuinalueesta ja sen ilmapiiristä.

Vuoden 2018 tapahtuman järjestämiseen Vantaan kaupungin osallisuuskoordinaattorina osallistuneelta Sanna Irannalta sain puolestaan Vantaan kaupungin näkökulmia kaupungin suhtautumisesta asukasaktiivien järjestämiin tapahtumiin ja niiden merkityksestä kaupungille ja asuinalueiden yhteisöllisyyteen. Poliisilta ja turvallisuusalan edustajien kanssa puolestaan keskustelin alueen tilanteesta ja tapahtumien järjestämiseen ja turvallisuuteen liittyvistä asioista. Nämä viranomaisten haastattelut suoritin lopulta etänä joko puhelimitse ja tai videoyhteydellä Teams-puheluna.

Kaikki haastattelut äänitettiin, jotta niiden analysointi olisi jälkikäteen helpompaa ja haastatteluiden eri tilanteet tallentuisivat paremmin tulkittaviksi. Näin pystyin keskittymään jokaisessa haastattelussa täysin haastateltavaan ja tarkkailemaan hänen mahdollisia reaktioitaan. Haastatteluiden jälkeen kirjoitin haastattelut auki eli litteroin ne lähes sana tarkasti. Tällä tavoin pystyin palaamaan haastatteluhetkeen myöhemmin, mikäli työn edetessä ilmenneiden asioiden myötä haastatteluista olisi voinut löytyä jotain työn kannalta tärkeää (Ojasalo ym. 2015, 107). Litteroinnin jälkeen teemoitin aineiston. Teemojen pohjalta etsin haastatteluista ilmiöitä, jotka mahdollisesti toistuvat tai poikkeavat toisistaan (Ojasalo ym. 2015, 110). Tämän jälkeen kirjoitin aineiston puhtaaksi nostamalla aineistosta nousseet oleelliset asiat esille.

Halusin myös hyödyntää aineistonhankinnassa kyselytutkimuksen tuottamia mahdollisuuksia tavoittaa ihmisiä. Kyselyn kautta halusin saada laajan kuva siitä minkälaisena Koivukylän alueen asukkaat kokevat asuinalueensa ja sen kulttuuritarjonnan. Tämä siitäkin huolimatta, että kyselyiden suurena heikkoutena pidetään sitä, ettei voida varmasti tietää kuinka tosissaan vastaajat ovat suhtautuneet kyselyyn (Ojasalo ym. 2015, 121). Kyselyä suunnitellessani halusin kuitenkin uskoa, että ne, jotka kyselyyn jaksavat vastata miettivät vastauksiaan. Kyselyn

muodoksi valikoitui sähköinen kysely, sillä se oli minulle muihin vaihtoehtoihin nähden edullisin, nopein sekä vaivattomin tapa toteuttaa kysely.

Kyselyn kysymykset suunnattiin Koivukylän asukkaille. Kysymyksien aiheina olivat alueen viihtyvyys, yhteisöllisyys, alueen kulttuuritarjonta, mitä kulttuuripalveluita asukkaat alueelle toivoisivat ja kuinka Koivukylän alueen kulttuuri- sekä tapahtumatarjontaa voitaisiin kehittää. Kyselyssä kysyttiin myös, kuinka hyvin alueen asukkaat tietävät paikallisia tapahtumia ja etenkin Koivukylän Vallattoman Yön. Kyselyssä käytettiin erilaisia valinta- ja monivalinta kysymyksiä, joissa vastaaja sai valita annetuista vaihtoehdoista itseensä ja kokemuksiinsa parhaiten sopivan vaihtoehdon. Lisäksi kyselyssä oli monta avointa kysymystä, joilla halusin saada uusia kehitysideoita sekä kuulla ihmisten omin sanoin kertomia kokemuksia alueelta. Keräsin vastauksia kyselyyn jakamalla kyselyä moniin eri Koivukylän alueen Facebook-ryhmiin. Näin yritin rajata vastaajista pois ne, joilla ei mahdollisesti olisi mitään siteitä alueelle. Kyselyyn pystyi vastaamaan vuoden 2021 helmi-maaliskuun aikana ja vastauksia tuli yhteensä 80.

Kyselyn sulkeuduttua poimin kyselyiden vastauksista työn kannalta oleellisimpia havaintoja esille. Lisäksi vertailin vastaajien ikää ja sitä ovatko he osallistuneet Koivukylän Vallaton Yo-tapahtumaan ja miten nämä muuttajat vaikuttivat vastaajien vastauksiin.

6 HAASTATTELUT

6.1 Asukasaktiivien haastattelut

Aktiivien joukosta haastateltaviksi valikoituivat Toimiva Koivukylä - Toimari ry:n johtokuntaan kuuluvat Liisa Kaikulainen ja Seija Pyökeri. Molemmat ovat olleet pitkään mukana Toimarin ja sen jäsenjärjestöjen toiminnassa sekä osallistuneet monena vuotena Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuman suunnitteluun ja toteutukseen. Toimiva Koivukylä - Toimari ry toimii Koivukylän alueen yhdistysten kattojärjestönä.

Asukasaktiivien haastatteluiden perusteella Koivukylästä saa kuvan rauhallisena ja mukavana asuinalueena, josta on hyvät yhteydet kaikkialle. Koetaan, että alueella on mahdollisuuksia toteuttaa itseään ja valtavasti hyödyntämätöntä potentiaalia. Kotiseurakkaus näkyy vahvana ja Koivukylään pidetäänkin hienona lähionä. Kiitosta saavat etenkin ympäröivä luonto sekä hyvät ulkoilumahdollisuudet. Aluetta rajaavan Keravanjoen varrelta löytyy lähin uimaranta ja Hanabölen vanha mylly, jonka ympäristö on kunnostettu. Alueelta pääsee myös helposti Kuusijärven ulkoilualueelle ja sitä kautta aina Sipoonkorpeen asti. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020)

Haastateltavien kertomukset ovat kaukana median luomasta rauhattomasta asuinalueesta. Ihmiset näyttävät puhuvat seudusta aivan syyttävästi, sillä alue on ehdottomasti mainettaan parempi paikka (Kaikula 2020). Haastatteluissa toki todetaan, että alueella on omat ongelmansa kuten muuallakin, mutta haastateltavien mielestä alueella ei ole tarvinnut koskaan pelätä (Kaikula 2020; Pyökeri 2020). Anniskeluravintolat tuovat haastateltavien mukaan alueelle rauhattomuutta ja päihtyneet henkilöt saavat katukuvan näyttämään epämiellyttävältä. Alueen viihtyvyyttä voitaisiin kuitenkin lisätä helposti pienillä asioilla kuten kukkaistutuksilla ja pitämällä huolta yleisestä siisteydestä. Kaupunki voisi omalla toiminnallaan vaikuttaa tähän huomattavasti eikä vain antaa vain paikkojen rapistua. (Kaikula 2020.)

Haastateltavat kokevat, että kaupunki on unohtanut kaupunginosan ja näin alue on jäänyt jälkeen kehityksestä (Kaikula 2020; Pyökeri 2020). Koivukylän vanha ostoskeskus ja sen edustalla sijaitsevat Koivutorin alue on jätetty oman onnensa nojaan eikä aluetta saada kiinteistön omistussuhteista johtuen kehitettyä. Asiasta on käyty vilkasta keskustelua ja sitä on puitu mediassakin (Suojanen 2019). Kirjaston poismuutto ostarilta oli kuin kuolinisku ostarille, joka jätetään kunnan viimeistenkin palveluiden poistuttua ravintoloiden armoille. Vanhasta

kirjastosta oli vuosien saatossa muodostunut asukkaiden olohuone, jossa voi viettää aikaa ja kohdata tuttuja. Kirjaston uusi sijainti K-Citymarketin yhteydessä ei palvele asukasaktiivien mielestä tätä tarkoituspäätä. Nykyään siellä käydään vain asioimassa. Uudet tilatkaan eivät taivu enää niin monenlaiseen toimintaan kuin vanhat tilat. (Kaikula 2020).

Palveluiden puute tai oikeastaan niiden saavutettavuus puhuttavat aktiivien keskuudessa Kirjaston aukioloaikoja aiottiin lyhentää, kun se sijaitsi vielä vanhalla paikallaan. Tätä vastustettiin keräämällä kansalaisadressi. Ihmetystä herättää myös kaupungin ylläpitämä kaikille suunnattu avoin kohtaamispaikka Kafnetti, joka menee jo kolmelta kiinni. Samoihin aikoihin sulkee ovensa myös kaupungin asukastila Tuulikontti. Oltiin myös kuultu, että joku kaupunginvirkamies oli kommentoinut asiaa ”kuka täällä muka liikkuu illalla?”. Tämä osaltaan selittää aktiivien tuntemuksia siitä, ettei kaupunki välitä kaupunginosasta. Vähäisten palveluiden sulkeuduttua aikaisin Koivukylä saattaakin näyttäytyä autiona paikkana, jossa ei tapahdu ikinä mitään. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020).

Kaupunginosa kaipaisikin enemmän kaupungin erityiskohtelua, jotta alue elävöityisi (Kaikula 2020). Kaupunki on kyllä järjestänyt alueella vuosien varrella erilaisia hankkeita ja varannut rahaa alueen kehittämiseen ja turvallisuuden parantamiseen (Vantaan kaupunki 2014; Vantaan Sanomat 2020). Tämä ei kuitenkaan näy aktiivien mukaan tavalliselle asukkaalle juuri mitenkään (Kaikula 2020). Haastateltavista tuntuukin nurinkuriselta, että alueelle suunnitellaan julkisia taideteoksia, mutta muuten yleisen julkisivun annetaan rapistua kaikessa rauhassa (Hovi-Horkan 2020b; Kaikula 2020).

Haastatteluissa ilmenee, että Koivukylän seutu koetaan suureksi ja hajanaiseksi. On kerrostalo- sekä omakotitaloalueita, uusia ja vanhoja asuinalueita, jotka luovatseudulle omia pieniä yhteisöjä. Jokainen alueen asukas kokee varmaan hieman erilaista identiteettiä Koivukylän suuralueella. (Kaikula 2020.)

Haastatteluissa alueen suureksi haasteeksi kuitenkin koetaan vuorovaikutuksen puute kantasuomalaisien ja maahanmuuttajataustaisten välillä. Nuoret tuntuvat kohtaavan paremmin toisiaan eri kulttuureista, mutta varsinkin vanhempi väki liikkuu vain omissa piireissään. Nuorille onkin järjestetty muun muassa Koivukylän Palloseuran toimesta harrastustoimintaa, jossa nuoret eri kulttuureista pääsevät kohtaamaan toisiaan. Myös alueen nuorisotalo on nuorison kovassa käytössä. Aikuiset puolestaan tapaavat useimmiten toisiaan ainoastaan järjestötoiminnan kautta. Tosin jokaisen järjestön toiminta kuitenkin keskittyy jonkin tietyn

asian ympärille, joka sulkee taas muut ulkopuolelle näistä kohtaamisista. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.) Asukasaktiivit ovat yrittäneet järjestää erilaista toimintaa mm. monikulttuurista ruokakerhoa, jossa ihmiset tutustuisivat toisiinsa tekemisen lomassa. Käytettävissä olevat tilat ovat kuitenkin rajalliset, josta johtuen tämä sulkee osan maahanmuuttajataustaisista pois, kun kerhoa pidetään esimerkiksi paikallisen seurakunnan tiloissa (Pyökeri 2020.) Aktiivien mukaan aikuisten välille syntyy luonnollisesti vuorovaikutustilanteita lähinnä alueen avoimessa päiväkodissa sekä viljelypalstoilla, joissa eri kulttuuritaustaiset ovat hyvin edustettuina. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.)

Alueelle toivotaankin matalankynnyksen kohtaamispaikkaa, jossa myös aikuiset voisivat kohdata toisiaan luontevasti. Kirjaston vanha tila ”Kirnu” näytteleekin aktiivien silmissä suurta osaa tässä muutoksessa. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.) Kirjaston siirtymisen jälkeen tilaa ollaan remontoitu kaupungin toimesta uudeksi asukastilaksi ja sen kehittämiseen ollaan kysytty asukkaiden mielipiteitä (Vantaan kaupunki 2020a). Aktiivit toivovatkin, että remontin jälkeen Kirnusta tulisi asukkaiden yhteinen avoin tila, jossa voitaisiin järjestää näyttelyitä, konsertteja ja teatteria. Siitä voisi tulla alueen kulttuuri- tai lähestyttävämmin toimintakeskus. Tiloissa voisi myös aktiivien mukaan toimia kahvila, joka toimisi samalla asukkaiden olohuoneena. Toiveena on myös, että Vantaan kaupungin kulttuuripalvelut voisivat tulla tavalla tai toisella mukaan uuden Kirnun toimintaan. (Kaikula 2020.)

Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuma on haastatteluiden mukaan lähtenyt liikkeelle yhteisöllisenä tapahtumana, joka on kummunnut halusta näyttää, että alueelta löytyy monenlaista osaamista. Ettei kaikki kulttuuri olisi aina Helsingissä asti ja näin myös oman kylän taiteilijat saisivat esiintymismahdollisuuksia. Varsinkin alkuun tapahtumaa järjestettiin suurella innolla ja ilmassa oli oikeaa kyläjuhlan tuntua. Tapahtuma profiloitui nuorten iltatapahtumaksi, joka kesti parhaimmillaan kello 11 asti yöllä. Tapahtumasta tuli tietynlainen seudun oma tavaramerkki. Vuosien saatossa into on kuitenkin laantunut ja järjestäjien ydinporukka on ikääntynyt. Tapahtuman järjestelyt ovat nykyään lähinnä Toimiva Koivukylä - Toimari ry:n johtokunnan jäsenien harteilla, jossa eläkeläisten osuus on suuri. (Kaikula 2020.) Näin tapahtumasta on muodostunut pienen piirin oma juttu, jota ei osaa tänä päivänä kaivata kuin kourallinen alueen asukkaista. Yleensä ne samat henkilöt, jotka käyvät muissakin Toimarin järjestämissä tapahtumissa, joita ovat muun muassa Naistenpäivä -tapahtuma, Koivukyläpäivä sekä kesätori. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.)

Järjestäjät ovat kokeneet monenlaisia haasteita saada tapahtuman järjestelyihin mukaan uusia ihmisiä. Suurimmaksi ongelmaksi on koettu, ettei tapahtumaan olla saatu nuoria mukaan järjestäjiksi. Tapahtuman ja nuorison välillä on monta sukupolvea, jotka eivät ole osallistuneet tapahtuman järjestämiseen tai olleet edes tietoisia tapahtuman olemassaolosta. Näin tapahtuma onkin vuosien varrella vieraantunut sen alkuperäisestä imagostaan, eikä anna ohjelmiston osalta vaikutelmaa nuorisotapahtumasta. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.)

Aktiivit ovat yrittäneet kaikkensa saadakseen alueen nuorisotaloa mukaan tapahtuman järjestämiseen ja näin osallistaa nuoria tapahtuman suunnitteluun. Vielä 1990-luvulla tapahtuma teki tiivistä yhteistyötä nuorisotalon kanssa ja sieltä saatiin aina tarvittaessa apua järjestelyihin. Yhteistyö kuitenkin hiipui hiljalleen pois. Yhtenä syynä pidetään nuorisotalon henkilöstön suurta vaihtuvuutta, joka vaikeuttanut pitkäjänteisen yhteyden luomista nuorisotalon ja tapahtuman välille. Tapahtuman järjestäjät toimittavat myös 40-vuotta vanhaa paikallislehteä vapaaehtoisvoimin. Nuorisotalolle ja nuorille on myös annettu mahdollisuus tehdä lehteen rajattomasti sisältöä nuorison kuulumista, mutta tähänkään mahdollisuuteen nuorisotalo ei ole tarttunut. Järjestäjät tuntevatkin pientä turhautumista siitä, ette heidän mielestään hyvät mahdollisuudet osallistua ja varsinkin saada kokemusta esimerkiksi tapahtumatuotannosta ja kirjoittamisesta eivät tavoita nuoria. Eikä näin ollen jatkuvaa yhteistyötä saada luotua. (Kaikula 2020.)

Toisena haasteena on ollut yhteyden luominen kaupunginosan maahanmuuttajataustaisiin asukkaisiin. Tapahtuman järjestelyihin toivottaisiin mukaan paikallisia eri kulttuureista, jotta tapahtuma näyttäytyisi enemmän koko kaupunginosan yhteisenä tapahtumana. Tämä ollaan koettu järjestäjien keskuudessa todella tärkeäksi tavoitteeksi ja kehittävän alueen yhteisöllisyyttä. Tapahtuman ohjelmistossa tätä ollaan pyritty ottamaan huomioon eri kulttuureista tulevien esiintyjien muodossa. Kuitenkaan paikallisia maahanmuuttajataustaisia yhdistyksiä eikä asukkaita olla saatu mukaan tapahtuman suunnitteluun ja toteuttamiseen. Tästä johtuen eri kulttuuritaustaisia esiintyjä ollaan jouduttu kysymään Hakunilan kansainvälisen yhdistyksen kautta. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.)

Viime vuosina myös paikallisia yrityksiä on yritetty houkutella mukaan tapahtumaan ilman mitään rahallista sitoutumista. Yritykset voisivat osallistua tapahtuman omalla toiminnallaan tai tulla esittelemään toimintaansa tapahtumaan. Myös tapahtuman aikana voisi olla tarjouksia ja muuta pientä, jolla voitaisiin tuota lisäarvoa tapahtumalle ja yrittäjille itselleen. Tämäkään mahdollisuus ei ole herättänyt paikallisissa yrittäjissä mielenkiintoa. Jotkin paikalliset yritykset

ovat lahjoittaneet tapahtumaan tarjottavaa, mutta eivät ole halunneet tietojaan näkyville tapahtuman yhteyteen, etteivät kaikki seudulta tule kysymään heitä yhteistyökumppaneiksi. (Pyökeri 2020.)

Syynä ihmisten kiinnostuksen puutteelle pidetään ilmapiirin muuttumista. Koetaan ettei vanhasta talkoohengestä ole enää tietoaakaan. Kynnyksenä voivat olla myös, ettei haluta ottaa vastuuta eikä sitoutua mihinkään sekä pelko omasta osaamattomuudesta. Ehkä myös järjestötoiminta koetaan vieraaksi etenkin nuorison ja nuorten aikuisten keskuudessa. Vaikka tapahtuman järjestelyihin osallistuminen ei ole ikinä edellyttänyt kuulumista mihinkään mukanaolevista järjestöistä. Nykyään pitäisi varmaan olla joku vapaamuotoisempi ryhmä tapahtuman takana. (Kaikula 2020.)

Mikäli uusia aktiiveja ei saada houkuteltua mukaan toimintaan tapahtuman tulevaisuus näyttää huonolta, sillä tapahtuman nykyiset järjestäjät eivät tule enää nuortumaan. Koetaan, että perinne katkeaa, mikäli nuorisotalon ja tapahtuman välille löydetä yhteyttä. Nykyisellään tapahtuma ei tule kehittymään toritapahtumasta enää entisen aikojensa loistoon, joka käsittäisi koko kaupunginosan. Myös ohjelmisto tulee näyttämään yhä enemmän tekijöidensä näköiseltä. Lopulta ilman vapaaehtoisia ja talkoohenkeä tapahtuman järjestäminen missään muodossa olisi mahdotonta. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.)

Haastateltavat aktiivit näkevät tapahtumassa paljon potentiaalia. Nykyisellään se on kuin hukattu mahdollisuus, johon kukaan ulkopuolelta ei halua tarttua. Paikalliset yritykset, yhdistykset ja erilaiset toimijat saisivat paljon näkyvyyttä toiminnalleen tapahtuman myötä, mikäli he haluaisivat lähteä rohkeasti ja ennakkoluulottomasti mukaan tapahtuman järjestelyihin. Tällä yhdessä tekemisellä parannettaisiin koko kaupunginosan yhteisöllisyyttä ja yleistä ilmapiiriä. Sen kautta voitaisiin tutusta naapureihin ja tuotettaisiin yhdessä kaupunginosan näköistä ohjelmaa ketään unohtamatta. Tämä kaikki palvelisi ennen kaikkea alueen asukkaita. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.)

Haastatteluissa nousee usein esiin, kuinka elintärkeä kaupungin myöntämä tuki on Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuman järjestämisessä. Ilman rahallista tukea tapahtumaa ei voitaisi järjestää siinä muodossa missä sitä nyt järjestetään. Toimiva Koivukylä - Toimari ry:llä ei ole oikeastaan mitään tuloja, muuta kuin jäsenmaksut, joilla katetaan lähinnä vuosittaiset pankkimenot. Eikä ainakaan vielä kukaan jäsenjärjestöistä ole pystynyt laittamaan tapahtumaan rahaa kiinni

edesauttaakseen tapahtuman järjestelyjä tai sen kehitystä. Silti tapahtuma halutaan säilyttää kaikille avoimena ilmaistapahtumana. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.)

Kaupunki saa aktiiveilta paljon kiitosta kaupunkitapahtumien ja ihmisten omaehtoisen tekemisen rahallisesta tukemisesta. Silti kaupungin toimet tukien kohdalla tuntuvat välillä ihmeellisiltä. Milloin vähennetään tuen määrää jostain pienestä asiasta pois ja toisinaan kysellään tapahtuman järjestelyitä varten ostettujen tavaroiden perään. Tukea kuitenkin haetaan vain tapahtumien kannalta tarpeellisiin hankintoihin ja menoihin. Haastateltavat kokevat virkakoneiston näkevän tapahtumat ja ihmiset niiden takana pelkkinä numeroina. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.)

Aktiivit kokevat myös, etteivät heidän resurssinsa riitä rahan tekemiseen jollain muulla toiminnalla, jotta Koivukylän Vallattoman Yön ja järjestön muiden tapahtumien rahoitus saataisiin järjestettyä omasta takaa. Toiminta kuitenkin perustuu vapaaehtoisuuteen. Nykyisten tapahtumien järjestäminen vie jo kaikki kynnelle kykenevät resurssit ja se on aktiivien mielestä suuri panostus koko kyläyhteisön hyväksi. (Kaikula 2020.)

Yhtenä suurena ponnisteluna on myös tekniikan ja esiintymislavan hankkimista tapahtumaan vuosittain. Hinnat ja saatavuus vaihtelevat aina, eikä kaikkea laitteistoa tai esiintymislavaa koeta tarpeelliseksi omistaa. Ympärivuotinen säilyttäminen tulisi kalliiksi ja sopivan tilan etsiminen on taas oma haasteensa. Mikäli kaupungilla olisi kaikkien käytössä oleva tavaralainaamo tai edes -varasto, niin siitä olisi aktiivien mielestä suuri apu tapahtumien järjestämiselle. (Pyökeri 2020.)

Toisinaan kaupungin koetaan olevan kiinnostunut asukkaiden toiminnasta vain, jos se hyödyttää myös kaupunkia. Valmiiseen tapahtumaan osallistutaan vain sen takia, että päästään esittelemään kaupungin omia hankkeita alueella. Muuten kaupungin ja asukasaktiivien yhteisestä tekemisestä ei ole tietoaakaan. (Kaikula 2020.)

Myös poliisin tapahtumaan kohdistuvat vaatimukset koetaan joskus hiukan liian vaativina. Tapahtuman on kuitenkin ollut aina rauhallinen eikä siellä ole ilmennyt suurempia järjestyshäiriöitä, silti tapahtumaan vaaditaan aktiivien mielestä tapahtuman kokoon nähden paljon järjestyksenvalvojia. Aivan kuin alueen maine itsessään vaatisi varautumista pahimpaan. (Pyökeri 2020.)

Aina ei ole myöskään kyse pelkästään rahasta vaan omien taitojen ja tietojen rajallisuudesta. Toiminnan perustuessa vapaaehtoisuuteen on järjestäjien keskuudessakin ollut vaihtelevuutta, eikä kaikilla ole samanlaista kokemusta tapahtumien järjestämisestä. Sen takia kaupungilta toivottaisiinkin apua lupien ja muiden juoksevien asioiden kanssa. Nyt asioista selvittäessä joutuu soittamaan monelle virkamiehelle saadakseen kysymykseensä oikean vastauksen. Koetaan myös, etteivät kaupungintyöntekijät ole aina edes kartalla mitä kaupunginosassa tapahtuu tai mitä sen ihmisille kuuluu. Aktiivien mielessä onkin ollut jo pidemmän aikaan, että kaupungilla pitäisi olla joku työntekijä, joka osaisi neuvoa tarvittavien lupien ja muiden asioiden kanssa, jotka täytyy huomioida tapahtumia järjestettäessä. Myös paikallisista asioista hyvin perillä olevaa ”kyläsihteeriä” tai ”kyläasiamiestä” toivotaan kaupungin palkkalistoille. Tälle henkilölle voisi kuulua juurikin lupa-asioissa neuvominen, pienissä asioissa auttaminen ja kaupunginosan yhteisöllisyydestä huolehtiminen. Kyläsihteeri toimisi linkkinä asukkaiden ja kaupungin välillä, sekä lisäksi alueen eri väestöryhmien välillä ja toisi heitä ennakkoluulottomasti yhteen. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.)

Tästä aktiivit saivat esimakua vuoden 2018 tapahtuman järjestelyissä, kun kaupunki lähti tukemaan tapahtumaan monelta eri taholta. Osallisuuspalvelut tulivat tapahtumaan esittelemään kaupungin omia hankkeita alueella. Kulttuuripalvelut järjestivät Koivukylän kirjastoon lastentapahtumaa ja nuorisopalvelut palkkasivat kesätyöntekijän ja antoivat taloudellista tukea tapahtumalle. Nuorisopalvelut myös kävivät keskustelua paikallisten yrittäjien ja maahanmuuttajataustaisten kanssa ja saivat houkutelua heitä mukaan tapahtumaan. Onnenkantamoisena koettiin myös, se että samaan aikaan Street Art Vantaa organisoii alueella seinämaalausprojektin, johon kaupunginosan asukkaat pääsivät vaikuttamaan. Seinämaalaukset saatiin myös sisällytettyä osaksi tapahtumaa taiteilijakollektiivin järjestämällä katutaidekävelyillä. Näiden kaikkien yhteensattumien johdosta tapahtumasta kasvoi taas koko kaupunginosan käsittävä tapahtuma, johon saatiin kaupungin avustuksella innostettua mukaan normaalia enemmän toimijoita. (Kaikula 2020.)

Haastateltavien mukaan tapahtuma sai paljon positiivista palautetta tämän johdosta, mutta sillä ei ollut pitkäaikaisia vaikutuksia. Seuraavana vuonna täytyi lähteä taas tyhjältä pöydältä, kun tapahtuma ei kaikesta loistokkuudestaan huolimatta ollut saanut houkutelua uusia järjestäjiä tai toimijoita mukaan tapahtuman järjestämiseen. Tämä loi osaltaan paineita, koska edellisvuoden kaltaista suurta tapahtumaa ei voitaisi omin voimin järjestää. (Kaikula 2020; Pyökeri 2020.)

6.2 Asiantuntijahaastattelut

Asiantuntijahaastattelut valikoituivat myös vuoden 2018 Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuman suunnitteluun osallistuneista tahoista sekä alueella työskennelleistä poliisista. Vantaan kaupungilta haastateltiin juuri perustetun osallisuuspalveluiden osallisuuskoordinaattoria Sanna Irantaa, joka vastasi osallisuuspalveluiden osuudesta tapahtumassa. Itä-Uudenmaan poliisilaitokselta haastateltiin vanhempaa konstaapelia, Hanna-Liisa Hartikaista, jolla on takanaan pitkä työhistoria Koivukylän alueelta. Lisäksi haastateltiin tapahtuman turvallisuudesta vastanneen Fora Security Service toimintajohtajaa Ahmed Muhamedia, joka osallistui tiiviisti tapahtuman suunnitteluun sekä toimi tapahtumassa turvallisuusvastaavana.

Asiantuntijat kuvaavat Koivukylän aluetta rauhalliseksi ”nukkumalähiöksi”, jota kohtaan ihmisillä on monenlaisia ennakkoluuloja (Hartikainen 2021; Iranta 2020; Muhamed 2021). Poliisin vuosien 2018-2020 tilastojen mukaan Koivukylän alue ei poikkea juurikaan rikosten ja järjestyshäiriöiden osalta muista Vantaan suurista radanvarren asumiskeskittymistä kuten Korsosta tai Tikkurilasta (Itä-Uudenmaan poliisilaitos, 2021). Alue kuitenkin yllättää, sillä alueelta löytyy paljon aktiivisia ja monimuotoisia järjestöjä sekä aktiiveja, jotka luovat omalla toiminnallaan alueen asukkaille aktiviteetteja (Iranta 2020). Koivukylän yhtenä erityispiirteenä nähdään monikulttuurisuus, joka entisestään rikastuttaa alueen toimijoita (Iranta 2020; Muhamed 2021).

Koivukylän Vallaton Yö sekä muut alueen tapahtumat näyttävät asiantuntijoiden mukaan rauhallisina pieninä kaupunginosatapahtumina (Hartikainen, 2021; Muhamed 2021). Pienten osallistujamäärien johdosta tapahtumat eivät juurikaan työllistä poliisia normaalia enempää. Yleensä pieniä järjestyshäiriöitä syntyy päihtyneiden henkilöiden toimesta, joita tapahtumiin eksyy läheisistä anniskeluravintoloista. (Hartikainen 2021.)

Toki paljon asukkaita pienellä alueella aiheuttaa toisinaan ongelmia ja alueen sosiaaliset ongelmat tiedostetaan. Poliisin ennalta estävä toiminta tekee alueella tiivistä yhteistyötä esimerkiksi koulujen, lastensuojelun ja nuorten vanhempien kanssa. (Hartikainen 2021.) Toimintaan kuuluu myös lisätä vuorovaikutusta vähemmistöryhmien kanssa, ennalta ehkäistä ikäänntyneisiin kohdistuvia rikoksia sekä ennalta ehkäistä väkivaltaa. Näillä kaikilla toimilla pyritään vahvistamaan eri väestöryhmien turvallisuudentunnetta, edistämään hyviä väestösuhteita sekä luottamusta poliisiin. (Hartikainen 2021; Sisäministeriö 2019.)

Kaupungilla on myös ollut vuosien varrella monenlaisia hankkeita ja projekteja, joilla ollaan yritetty lisätä alueen viihtyvyyttä ja turvallisuutta, joihin alueen asukkaat kokevat tarvetta (Hartikainen 2021). Asukkaille on järjestetty turvallisuuskävelyitä, ja -gallupeja, joissa asukkaat ovat listanneet alueen epäkohtia. (kts. Vantaan kaupunki 2014.) Etenkin Koivukylän vanhan ostoskeskuksen siivoton ympäristö luovat turvattomuudentunnetta. Tähän ollaan pyritty vastaamaan valaistuksen parantamisella ja ympäristön istutuksien harventamisella. (Hartikainen 2021.)

Alueella toimii myös kaksi kaupungin ylläpitämää asukastilaa Kafnetti ja Tuulikontti, joissa järjestetään erilaista toimintaa alueen asukkaille. Kafnetin vanhasta tilasta ollaan luopumassa, mutta sen toiminta on siirtymässä remontin jälkeen Koivukylän kirjaston vanhoihin tiloihin Kirnuun. Toiminnan laajuus on vielä ratkaisematta eikä tiedetä kuinka se tulee kohtaamaan asukasaktiivien toiveiden kanssa. (Irantä 2020.)

Kaupungin näkökulmasta asukkaiden itsensä järjestämät tapahtumat ovat merkittävässä asemassa. Tapahtumat lisäävät alueiden yhteisöllisyyttä ja yhteenkuuluvuuden tunnetta. Monet vantaalaiset saattavat nimittäin kokea olevansa enemmän tietyn kaupunginosan asukkaita kuin vantaalaisia, jota tietysti paikalliset tapahtumat vain entisestään vahvistavat. Turvallisuusalan edustajan mielestä ihmisten pitäisikin juuri olla enemmän tekemisissä toistensa kanssa, sillä siitä syntyy viihtyvyys. Tapahtumat ovat myös merkittävä lisä kaupungin tapahtumatarjontaan. Sen takia kaupunki haluaakin tarjota aktiivien järjestämille tapahtumille rahallista kohdeavustusta. (Irantä 2020.)

Poliisin mukaan tapahtumien suunnitteluvaiheessa yleensä huomaa, kun tapahtumaa järjestetään asukasaktiivien toimesta. Tämä näkyy etenkin asiantuntemuksessa ja siinä mihin kiinnitetään huomiota. Usein turvallisuus on sellainen, josta saatetaan säästää ja luvanvaraisten lupien hakemisesta ei tiedetä tarpeeksi. Ammattilaisilla sen sijaan on tapahtumien osalta usein hyvä ennakkosuunnittelu ja varautuminen, joka tulee vuosien kokemuksen pohjalta. Sen takia onkin tärkeää saada tekijöiden joukkoon eri alojen osaamista. (Hartikainen 2021.)

Turvallisuusalan edustajan mukaan juuri turvallisuudesta säästäminen onkin väärä paikka säästää. Mikäli tapahtuman suunnitteluvaiheessa ei tiedosteta tapahtuman mahdollisia riskejä ja varata siihen riittävästi resursseja, niin pahimmassa tapauksessa koko tapahtuma joudutaan keskeyttämään, jotta kaikkien osallistujien turvallisuus pystytään takaamaan. Sillä aina, kun ihmisiä kokoontuu, on mahdollisuus järjestyshäiriöille. (Muhamed 2021.)

Vuonna 2018 Vantaan kaupungin osallisuuspalvelut valitsivat Koivukylän Vallaton Yö - tapahtuman yhdeksi tapahtumaksi, johon Vantaan kaupunki tulisi vuoden aikana osallistumaan aluepäivän muodossa. Vantaalla oli juuri otettu käyttöön Osallistuva Vantaa-toimintamalli, johon kuuluu vahvasti asukkaiden mielipiteiden kuuleminen ja mahdollisuus vaikuttaa oman asuinalueensa asioihin. Tätä varten suunniteltiin aluepäivät-niminen konsepti, jossa kaupungin edustajat jalkautuisivat sinne missä ihmiset jo ovat, eli johonkin paikalliseen kylätapahtumaan, joka on jo alueen asukkaille tuttu ja vakiinnuttanut paikkansa alueen tapahtumatarjonnassa. Näin alueen asukkaat pääsevät tavanomaisen tapahtuman ohella tutustumaan kaupungin toimesta alueen tuleviin hankkeisiin ja kertomaan oman mielipiteensä niihin. Tapahtumassa panostettiin konkreettisiin osallistumismahdollisuuksiin. (Iranta 2020.)

Toisistaan tietämättä Vantaan kaupungin nuorisopalvelut olivat myös valinneet Koivukylän Vallattoman Yön vuoden 2018 tapahtumaksi, johon he osallistuisivat tukemaan tapahtumaa rahallisesti sekä henkilöresurssein (Iranta 2020). Nuorisopalveluilla oli näihin aikoihin käytössä malli, jossa vuosittain valittiin yksi olemassa oleva tapahtuma, jonka järjestelyihin osallistuttiin sillä varjolla, että nuorille suunnattua ohjelmaa saataisiin mukaan tapahtumaan.

Vantaan kaupunki oli myös tehnyt tiivistä yhteistyötä Street Art Vantaa nimisen taidekollektiivin kanssa, joka oli aloittanut vuonna 2018 alueella laajan ja yhteisöllisen projektin, jonka myötä Koivukylän ympäristöön maalattiin paljon seinämaalauksia ja muuta katutaidetta (Vantaa kanava 2018). Tätä kautta myös Street Art Vantaa tuli mukaan vuoden 2018 Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuman järjestelyihin. Lisäksi Vantaan kaupungin kulttuuripalvelut järjestivät Koivukylän kirjastossa lastenkonsertin ja kirjasto puolestaan järjesti pientä toimintaa tapahtuman yhteydessä. (Iranta 2020.)

Koivukylän Vallattoman Yön osalta tapahtumaan osallistuvat kaupungin tahot henkilöresursseineen ja suuri taloudellinen tuki mahdollistivat tapahtuman laajenemisen ja ohjelman monipuolistumisen. Tapahtumassa pystyttiin kiinnittämään tavanomaisten järjestelyiden lisäksi huomiota myös saavutettavuuteen, kun ohjelmistoa pystyttiin kaupungin toimesta kääntämään eri kielille. Kaupungin osallistumisen myötä myös tapahtuman turvallisuuteen kiinnitettiin entistä enemmän huomiota koko tapahtumasuunnittelun ajan. Tämä mahdollisti riskien ennakoinnin ja tapahtuma-alueen suunnitteluun vaikuttamisen. (Iranta 2020; Muhamed 2021.)

Yllättävä kaupungin kiinnostus tapahtumaa kohtaan herätti tietenkin asukasaktiivien keskuudessa suurta iloa, mutta myös varmasti hämmennystä. Kaupungin puolelta näin suurta osallistumista tapahtuman järjestelyihin ei suunniteltu etukäteen, vaan kaikki tapahtui sattumalta. Kaupunki tiedostaa, että tarvetta suuremmalle avulle voisi olla ja siitä on käyty keskusteluja. Tällä hetkellä Vantaa-info palvelee kaupungin asukkaita ja osaa neuvoa monissa asioissa, kuten tapahtumien järjestämiseen liittyvissä asioissa. Kaupungin työntekijä kuitenkin tähdentää, ettei kaupungin ole tarkoitus järjestää asukasaktiivien tapahtumia vaan luoda hyvät puitteet tapahtumien järjestämiselle ja tukea niiden järjestämistä, mutta niiden järjestäminen on viimekädessä asukasaktiivien vastuulla. (Iranta 2020.)

Lopputuloksena oli kuitenkin onnistunut tapahtuma, jossa monipuolisen tapahtumatarjonnan lisäksi alueen asukkaat pääsivät vieläpä vaikuttamaan kaupunginosan suunnitelmiin. Kaupungin tapahtumassa keräämän palautteen mukaan osallistujat olivat yleisesti tyytyväisiä tapahtumasta ja sen ohjelmasta. Myös vaikuttamismahdollisuudet koettiin hyväksi. Lisäksi kaupungin mukanaoloa sai paljon kiitosta. (Iranta 2020.)

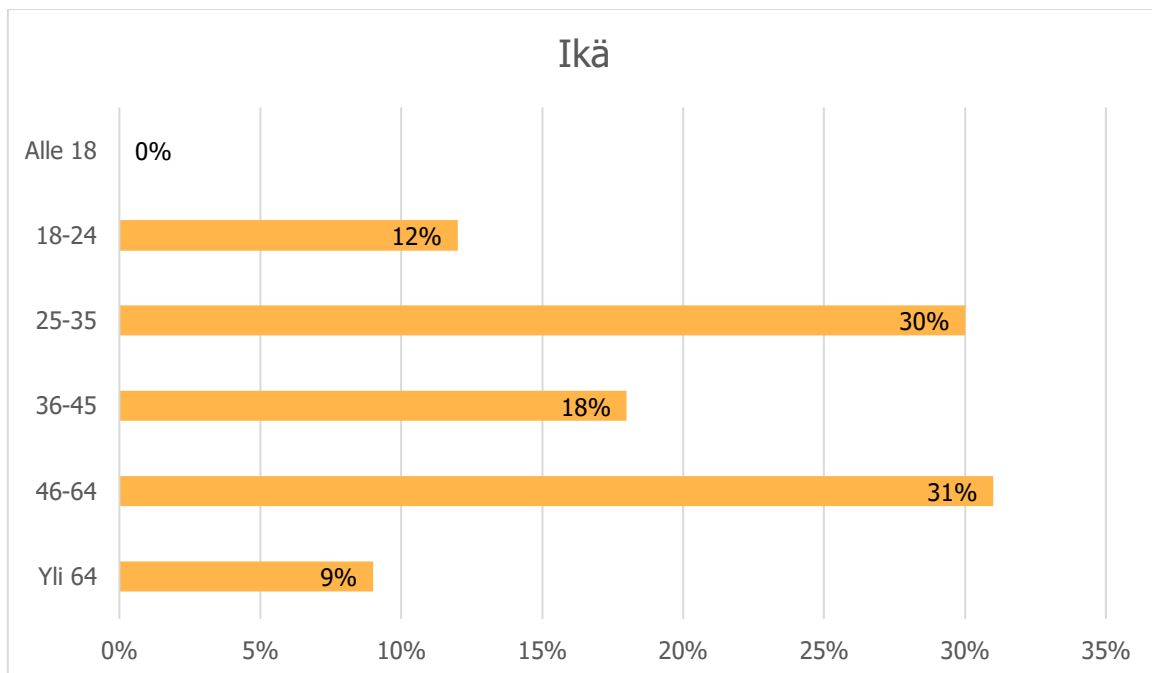
Tapahtumassa toimineen turvallisuusalan edustajan mukaan tapahtumassa ei ilmennyt ollenkaan järjestyshäiriötä. Tätä edesauttoi pitkäjänteinen tapahtuman suunnittelu, johon myös turvallisuudesta vastaavat otettiin alusta asti mukaan sekä tiivis yhteistyö kaikkien tapahtumaa järjestävien tahojen kanssa. Tapahtumassa hyödynnettiin myös yrityksen yhdessä Vantaan kaupungin kanssa luomaa toimintamallia, jossa järjestyksenvälvojat myös osallistuvat tapahtumaan eivätkä pelkästään valvo turvallisuutta. Näin luodaan rentoa ilmapiiriä, kun ihmiset näkevät järjestyksenvälvojan esimerkiksi pelaavan shakkia tai potkivan palloa nuorten kanssa. (Muhamed 2021.)

Turvallisuusalan edustaja lisää, että tällaisilla tapahtumilla on iso merkitys yhdistää monikulttuurisia yhteisöjä. Näissä tapahtumissa ihmiset pääsevät toistensa pariin ja näkevät naapureitaan. Tällöin ei jää tilaa stereotyyppioille. Yhteisöllisyyden kannalta olisi myös tärkeää saada tapahtuman järjestelyihin mukaan ihmisiä eri kulttuureista. Tämä onnistuisi parhaiten paikallisten maahanmuuttajataustaisten yhdistyksien kautta, jotka toimisivat yhteytenä tapahtumasta kiinnostuneille. Mikäli tällaista yhteyttä ei synny tai yhdistysten kanssa ei päästä vuorovaikutukseen kannattaa ihmisiä lähestyä ennakkoluulottomasta, vaikka suoraa soittamalla ovikelloa. Näin toimitaan monissa eri kulttuureissa ja toimintaan on helpompi osallistua, mikäli tunteen toiminnasta jo entuudestaan jonkun. Oli kyse sitten taloyhtiön oman toimikunnan toiminnasta tai tapahtuman järjestämisestä. (Muhamed 2021.)

7 KYSELYTUTKIMUS

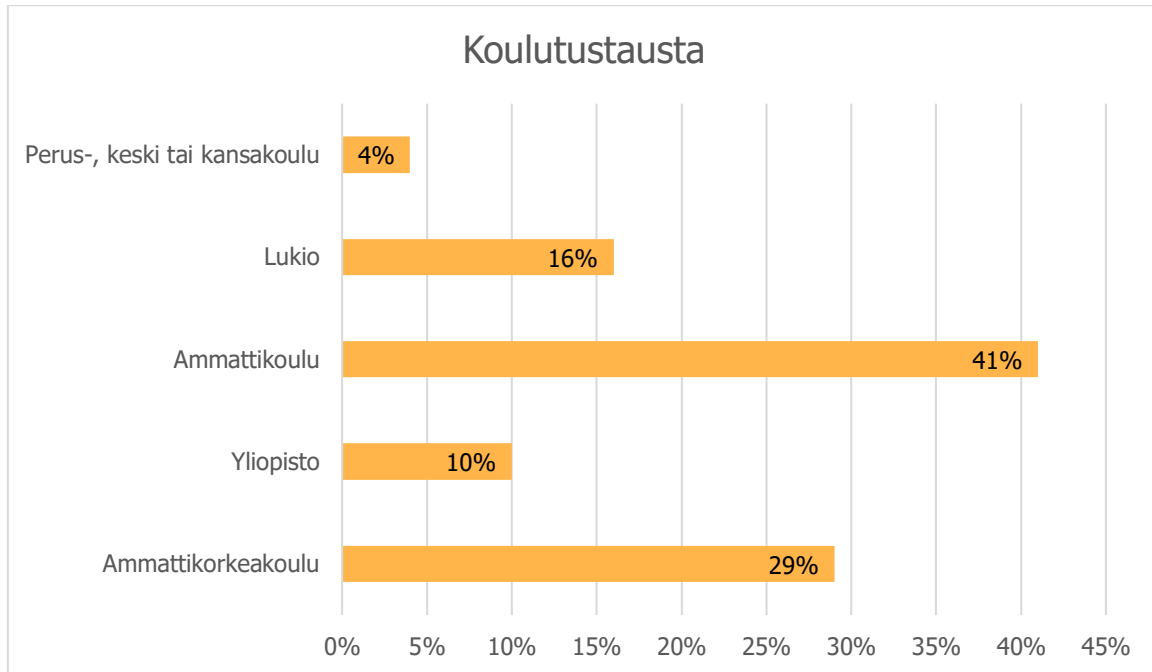
Kahden kuukauden aikana kysely avattiin yhteensä 345 henkilön toimesta ja kyselyn vastaamisen aloitti näistä 94 henkilöä. Lopulta kyselyyn vastasi 80 henkilöä. Kaikkiaan Koivukylän 13354 asukkaasta tämä vastaa vain 0,60 prosenttia (Vantaan kaupunki 2020b). Kyselyyn toivottiin huomattavasti enemmän vastauksia, mutta vastausinnostuksen saattoi vaikuttaa koronan aikana kiertäneiden kyselyjen valtava määrä, joka on saattanut turruttaa vastaajien terävimmän kärjen. Vastaajista odotetusti enemmistö oli naisia 74% ja miehiä puolestaan 24%. Vastaajista 2% vastasi muu.

Vastaajista parhaiten edustettuja olivat 25-35 vuotiaat (30%) sekä 46-64 vuotiaat (31%) (Taulukko 2.). Kysely ei puolestaan tavoittanut ketään alle 18 vuotiasta (taulukko 1.). Tämä selittyy etenkin sillä, että Facebook on viime vuosina menettänyt huomattavasti suosiota nuorten keskuudessa (Haukka 2018). Nuorten tavoittamiseksi kyselyä olisi täytynyt levittää aivan muilla sosiaalisen median alustoilla tai yhteistyössä nuorisotalojen kanssa.

Taulukko 1.

Koulutustaustaltaan eniten edustettuna oli ammattikoulu 41% ja toisena ammattikorkeakoulu 29% (taulukko 2.). Alueen koulutusasteeseen nähden varsinkin ammattikorkeakoulun käyneiden osuus oli korkeampi ja perusasteen osuus (4%) puolestaan huomattavasti matalampi (taulukko 2.), kuin alueella yleensä (Vantaan kaupunki 2020c).

Taulukko 2.

Vastaajista 19% koki olevansa kotoisin Koivukylästä ja 55% koki puolestaan olevansa muualta Koivukylään muuttaneita. 26% vastaajista koki, ettei asu Koivukylän alueella. Tämä kertoo siitä, kuinka paljon ihmisiä Koivukylään on muuttanut ja paljasjalkaisten koivukyläläisten sukupolvi on tekemässä tuloaan. Vastaajat, jotka puolestaan eivät kokeneet asuvansa Koivukylässä saattoivat asua muualla Koivukylän suuralueella tai ovat ehkä muuttaneet alueelta pois, mutta seuraavat alueen tapahtumia.

Alueen yhteisöllisyydestä kysyttäessä 42,5% vastanneista ei kokenut asuinalueen yhteisöllisenä. Asuinalueen yhteisöllisenä kokevat puolestaan korostivat avoimessa vastausvaihtoehdossa sitä, että Koivukylän on alue, jossa kaikki tuntuvat tuntevan toisensa. Vastauksien perusteella alueesta tekivät yhteisöllisen asukasaktiivit ja heidän järjestämät kylätapahtumat, seurakunta sekä yhteiseksi koettu paikallislehti. Alueen asukkaiden laajaa kirjoa pidettiin myös vahvuutena ja sen koettiin jopa lisäävän alueen yhteisöllisyyttä. Myös sitä pidettiin hyvänä, ettei Koivukylän alueella tarvitse olla rikas kuuluakseen joukkoon.

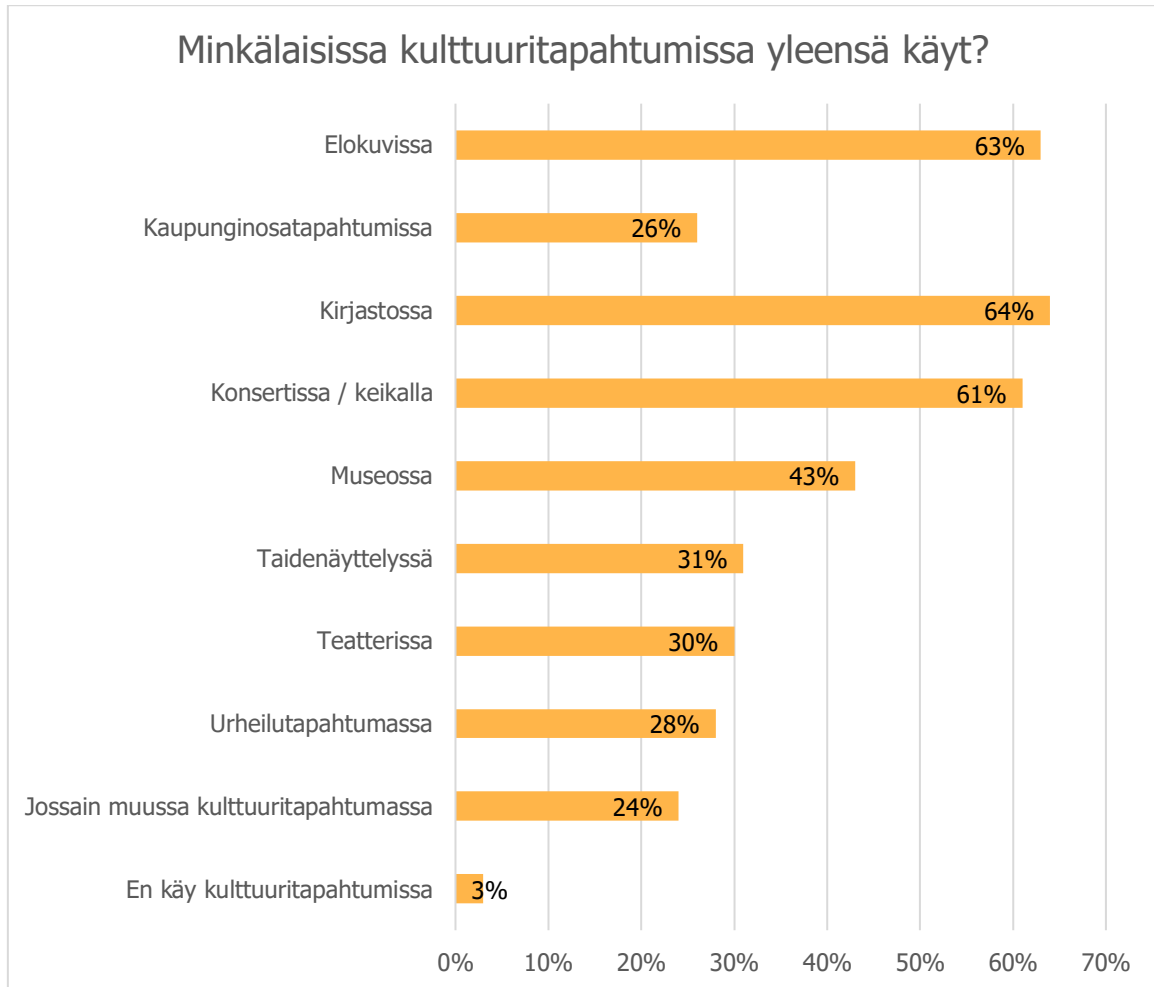
Vastaajilta kysyttiin minkälaisena he kokevat Koivukylän asuinalueen. Kysymyksen vastaukset antoivat hieman huonon kuvan Koivukylästä. Vain 3,7% prosenttia oli täysin samaan mieltä siitä, että asuinalue on rauhallinen ja 3,7% oli täysin samaa mieltä siitä, että alue on viihtyisä (taulukko 3.). Turvattomuutta ja jonkinlaista turvattomuutta alueella kokivat jopa 57,6%

vastaajista (taulukko 3.). Alueen palvelut olivat ainoa positiivisen puolelle kääntynyt vertailukohde. Ainoastaan 2,5% vastaajista koki alueen palvelut huonoina (taulukko 3.).

	Täysin eri mieltä	Jokseenkin eri mieltä	En samaa enkä eri mieltä	Jokseenkin samaa mieltä	Täysin samaa mieltä	En osaa sanoa
Rauhallinen	11,2%	33,8%	15%	36,3%	3,7%	0%
Viihtyisä	15%	41,3%	17,5%	22,5%	3,7%	0%
Hyvät palvelut	2,5%	17,5%	5%	48,8%	26,2%	0%
Turvallinen	13,8%	43,8%	8,7%	31,2%	2,5%	0%
Ennakkoluuloton	6,3%	30%	28,7%	30%	2,5%	2,5%
Hyvä lapsiperheille	10%	22,5%	20%	31,2%	5%	11,3%

Taulukko 3.

Vastaajista suurin osa kävi jossain kulttuuritapahtumissa. Vain 3% prosenttia vastasi, ettei käy missään kulttuuritapahtumissa (taulukko 4.). Suosituimpia kulttuuritapahtumia ja -palveluita olivat elokuvat (63%), kirjasto (64%) sekä konsertit ja keikat (61%) (taulukko 4.). Elokuvien ja kirjaston suosioon voivat vaikuttaa, niiden hyvä saavutettavuus alueella. Rekolassa sijaitsee lähin pieni elokuvateatteri ja Tikkurilassa toinen. Kirjasto puolestaan sijaitsee alueen keskeisellä paikalla K-Citymarketin yhteydessä. Konserteissa käyminen on lisääntynyt vuosikymmenien aikana koko maassa, joka selittänee niiden suosiota, vaikka alueella ei sijaitse mitään keikka- tai konserttipaikkaa (Tilastokeskus 2017a). Hieman yllättäen vastaajista moni kävi taidenäyttelyissä (31%) ja teatterissa (30%) (taulukko 4.), vaikka nämä yleensä koetaan enemmän korkeakulttuuria harrastavien aktiviteeteiksi (Tilastokeskus 2017b). Toisaalta vastaukset menevät linjassa vastanneiden koulutustason mukaan. Yllättävää oli myös, että kaupunginosatapahtumissa kävi vain 26% vastaajista, vaikka alueelta löytyvät Koivukylän Vallaton Yö ja Koivukyläpäivä -tapahtumat, jotka voidaan laskea kaupunginosatapahtumiksi (taulukko 4.). Voi olla, etteivät vastaajat itse mieltäneet tapahtumia kaupunginosatapahtumiksi tai sitten niitä ei koeta vastaajien keskuudessa heille suunnattuina tapahtumina, jolloin he eivät ole löytäneet kyseisten tapahtumien pariin.

Taulukko 4.

Vastaajilta kysyttiin myös ovatko he koskaan kuulleet Koivukylän Vallaton Yö -tapahtumasta. 67% vastaajista oli kuullut tapahtumasta ja 33% ei ollut kuullut tapahtumasta. Kuitenkin vain 34% vastaajista oli osallistunut vähintään kerran tapahtumaan ja 66% vastaajista ei ollut koskaan osallistunut tapahtumaan. 26% tapahtumaan osallistuneista oli vastannut osallistuneensa kerran tapahtumaan. 74% vastaajista oli osallistunut tapahtumaan kahdesti tai useammin.

Jatkokysymyksenä niille, jotka olivat osallistuneet tapahtumaan, kysyttiin avoinkysymys ”minkälaista lisäarvoa arvoa Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuma on tuonut asuinalueelle?”. Vastauksissa nousi esiin yhteisöllisyys ja yhdessä tekeminen, tuttujen tapaaminen, eri-ikäisten ja kulttuuritaustaisten kohtaaminen. Vastauksissa koettiin myös, että on mukavaa saada alueelle tapahtumia, ettei tapahtumia kokeakseen tarvitse lähteä aina jonnekin muualle. Näin päästään tutustumaan alueen asukkaisiin, joka puolestaan luo turvallisuuden tunnetta alueella.

Tapahtuma koettiin siis monin tavoin tärkeänä vastaajien keskuudessa. Joillekin tapahtuma oli ollut aikanaan loppuhuipentuma koko kesän jatkuneille kulttuuritapahtumille.

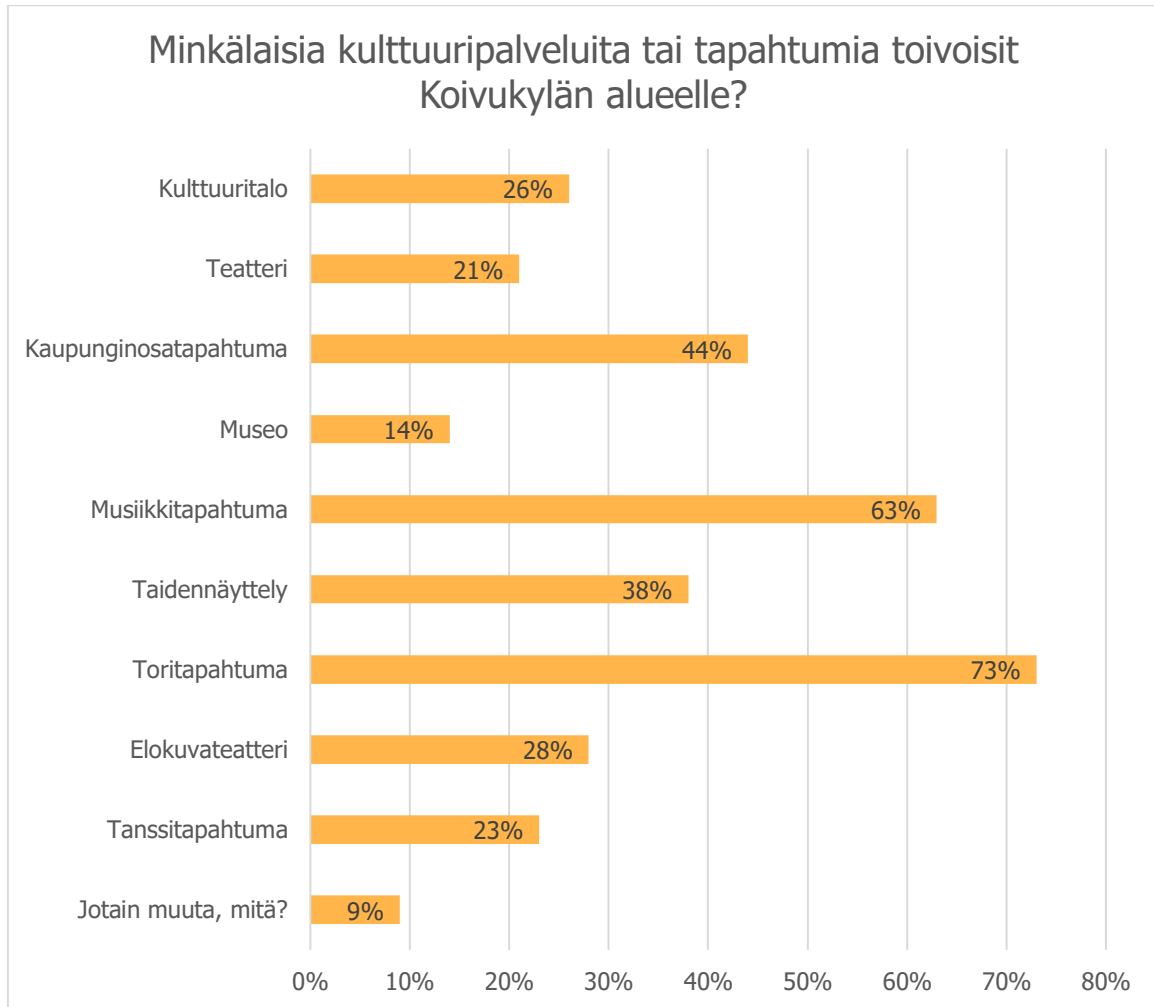
Toisaalta vastauksissa tuotiin myös esille, kuinka alueen tapahtumat lisäävät alueen rauhattomuutta ja houkuttelevat epämääräistä väkeä alueelle. Varsinkin Koivukylän Vallattoman Yön todettiin olleen aiemmin mielenkiintoisempi sekä monipuolisempi ja se koettiin silloin yhteisöllisemmäksi kuin nykyään. Myös vanhastaan ollut käsitys nuorille suunnatusta tapahtumasta oli iskostunut tiukasti ihmisten mieliin.

Paikalliset tapahtumat koettiin kuitenkin tärkeiksi. 78% vastaajista koki paikalliset tapahtumat tärkeiksi. Tapahtumien tuoman yhteisöllisyys nostettiin jälleen esille. Vastauksissa mainittiin myös positiivinen vaikutus paikallisten yritysten liikevaihdolle.

Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuman lisäksi vastaajat osasivat listata alueelta muitakin tapahtumia, kuten Koivukyläpäivä, Rekola kylätapahtuma, Lions Clubin talvitempauksen, naistenpäivän juhlan, Rekolan Kinon elokuvat ja konsertit sekä lukuisat toritapahtumat.

Ainoastaan 6% vastaajista koki alueen tapahtumatarjonnan riittäväksi. Alueen tapahtumatarjonta koettiin hyvin suppeana ja huonona. Tapahtumia järjestetään liian vähän ja pienelle kohdeyleisölle. Osalle vastaajista paikalliset tapahtumat eivät puolestaan tuntuneet olevan tärkeitä sillä alue ei houkuta osallistumaan tapahtumiin, koska alueella koetaan olevan liikaa häiriökäyttäytymistä. Koettiin, että Koivukylä ja sen ympäristö pakottaa elämyksiä hakemavan etsimään niitä alueen ulkopuolelta. Vähäiset tapahtumat koettiin kuitenkin hienona asiana ja paikalliset aktiivit saivat kiitosta yrittelijäisyydestään. Vastauksista nousi myös esille, että kaupungin tuki ja osallistuminen tapahtumiin on tarpeen.

Kysyttäessä minkälaisia kulttuuripalveluita tai tapahtumia alueelle toivotaan, nousi toritapahtumat (73%) selvästi toivotuimmaksi tapahtumaksi (taulukko 5.). Toritapahtuman suosiota voi selittää vastaajien korkea keski-ikä ja se ettei alueella ole juuri muunlaisia, kuin torin ympärille sijoittuvia tapahtumia. Vastaajista 63% toivoi alueelle musiikkitapahtumaa ja opinnäytetyön kannalta oli hieno huomata, että kaupunginosatapahtumaa toivoi jopa 44% vastaajista (taulukko 5.). Erilaiset kulttuurilaitokset kuten kulttuuritalo, museo ja teatteri eivät puolestaan olleet vastaajien suosiossa. Nämä saatettiin kokea liian vieraina palveluina alueella. Jotain muuta vastanneet toivoivat alueelle lisää tapahtumia lapsille, monikulttuuriseen ruokaan liittyviä tapahtumia sekä taiteilijoiden ohjaamaa yhteisötaidetta.

Taulukko 5.

Kyselyn lopussa vastaajilla oli mahdollisuus vastata omin sanoin avoimeen kysymykseen, kuinka he itse kehittäisivät Koivukylän alueen kulttuuri- sekä tapahtumatarjontaa. Vastauksista nousi yksiselitteisesti esiin, että tapahtumia haluttaan lisää. Tapahtumatarjonnan täytyisi kuitenkin olla asukaslähtöistä ja suunnattu kaikille iästä riippumatta. Lisäksi tapahtumia järjestettäessä pitäisi huomioida eri kohderyhmiä kuten lapsiperheet ja maahanmuuttajat. Kaiken lähtökohdana olisi asuinalueen yhteisöllisyyden lisääminen. Kulttuuritalo nähtiin vastauksien perusteella tällaisena kohtaamispaikkana, jossa voisi olla erilaisia tapahtumaa kaikille iästä ja kulttuuritaustasta riippumatta. Esimerkkeinä tällaisesta toiminnasta annettiin Malmin ja Vuosaaren kulttuuritalot. Paikallisten tapahtumien mainontaan toivottiin myös parannusta.

Vastauksissa erilaisten monikulttuuristen ruoka- musiikki- ja tanssitapahtumien arvioitiin parantavan alueen yhteisöllisyyttä. Tapahtumat nostaisivat esiin alueen monikulttuurisuuden

kirjoa. Näin ihmiset pääsisivät kohtaamaan toisensa ja ennakkoluulot ihmisten välillä vähenisivät.

Yksittäisenä tapahtumana useista vastauksista nousi esille toive erilaisista elokuvatapahtumista kuten ulkoilmaelokuvista, joita toivottiin lisää alueelle. Myös erilaiset pienet vaihtoehtokulttuurin ympärille erikoistuneet tapahtumat (musiikki, elokuvat, valotaide) nousivat esille vastaajien vastauksista. Tämän tyyllisillä tapahtumilla haluttaisiin tuoda esille kaupunginosan omaa ilmettä ja erottautua muista tavanomaisista kaupunginosatapahtumista sekä luoda myös muille syy tulla Koivukylään.

Myös alueen rauhattomuus ja järjestyshäiriöt nousivat esille vastauksissa. Monen mielestä alueen turvattomuuteen täytyisi löytyä ensin ratkaisu ennen kuin aluetta kannattaisi kehittää tai edes suunnitella mitään tapahtumia alueelle, sillä pelkästään kulttuurilla ei poisteta alueella ilmeneviä ongelmia. Erilaiset päihteidenkäyttäjät koettiin uhkaaviksi ja varsinkin vanhan ostoskeskuksen alue koettiin epämiellyttävänä, jopa turvattomana. Tästä johtuen siellä järjestettäviin tapahtumiin ei haluttu osallistua. Vastauksissa ehdotettiin tapahtumien järjestämistä muualla, mutta uskottiin ettei sekään auttaisi, mikäli häiriköt seurasivat perässä.

Vastaajien ikää tarkasteltaessa löytyi muutamia huomionarvoisia eroavaisuuksia. 18-35 vuotiaista 27% koki olevansa kotoisin Koivukylästä, kun puolestaan 46-64 vuotiaista vain 9% koki olevansa kotoisin Koivukylästä. Vastauksien perusteella vanhemmat pitivät aluetta hieman nuoria yhteisöllisempänä. Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuman olemassaolosta molemmat ryhmät olivat lähes yhtä tietoisia (nuoret 62% ja vanhat 69%). Nuoret (21%) olivat kuitenkin osallistuneet tapahtumaan huomattavasti vähemmän kuin vanhemmat (44%). Suurin osa nuorista (62%) ja vanhoista (56%) koki Koivukylän tapahtumatarjonnan riittämättömänä.

Koivukylän Vallaton Yö -tapahtumaan osallistujien ja ei-osallistujien vertailussa tapahtumaan osallistuneet pitivät Koivukylän aluetta huomattavasti yhteisöllisempänä kuin ei-osallistuneet. Tapahtumaan osallistuneet pitivät paikallisia tapahtumia tärkeinä ja syyksi kerrottiin yksinomaan tapahtumien yhteisöllisyyttä lisäävää vaikutusta. Paikallisten tapahtumien koettiin myös elävöittävän kaupunginosaa positiivisesti. Tapahtumaan osallistuneista 11% piti Koivukylän alueen tapahtumatarjontaa riittävänä, kun taas ei-osallistuneista ainoastaan 4% piti tapahtumatarjontaa riittävänä. Ei-osallistuneista 38% prosenttia puolestaan ei osannut sanoa onko alueen tapahtumatarjonta riittävää. Ilmeisesti heillä ei ole osallistujiin verrattuna aivan yhtä paljon tietoa alueen tapahtumatarjonnasta. Koulutuksella tai asuinpaikan kokemuksella ei

ollut vaikutusta osallistujien ja ei-osallistujien välillä, sillä ne olivat molemmilla ryhmillä lähes identtiset.

8 LOPPUTULOS JA JOHTOPÄÄTÖKSET

8.1 Analyysi

Asukasaktiivien haastatteluiden sekä teettämäni kyselyn pohjalta voidaan sanoa, että Koivukylän Vallattomalla Yöllä on ollut aikanaan iso merkitys paikalliseen yhteisöllisyyteen, sillä se on luonut alueelle valtavasti me-henkeä, joka on kummunnut yhteisestä näyttämisen halusta. Tapahtuma nähtiinkin yhteisenä voimannonnistuksena. Alkujaan tapahtuma on ollut suunnattu nuorille, mutta vuosien saatossa se ei ole pysynyt nuorekkaana ja tapahtuma tunnetaankin nykyään parhaiten vanhemman väestön keskuudessa. Heille se on muodostunut perinteeksi siinä missä muutkin Koivutorilla järjestettävät toritapahtumat. Vaikkakin kommenttien perusteella he kokevat tapahtuman vieläkin nuorisotapahtumana. Nuorille puolestaan tapahtuma on vieras ja näyttäytyy kaikkea muuta kuin nuorille suunnattuna tapahtumana.

Haastateltavien kuvailema tapahtuman nuorennusleikkaus ei ole yrityksistä huolimatta onnistunut. Nuorten ja vanhemman väestön välille ei olla saatu aikaiseksi vuorovaikutusta. Alueen nuorisotaloa on koitettu saada tapahtuman suunnitteluun ja toteutukseen mukaan useampanakin vuotena, jotta nuorilta saataisiin uusia ideoita ja näkökulmia tapahtuman kehittämistä varten. Yhdessä tekemisen myötä myös nuoret voisivat kiinnostua osallistumaan tapahtuman järjestelyihin tai jopa tuoda mukanaan omaa ohjelmaa tapahtumaan. Nykyään tapahtuman järjestäminen onkin pääsääntöisesti eläkeläisten harteilla. Näin tapahtumasta tulee tahtomattaankin järjestäjiensä näköinen eikä se näin näyttäytyy nuoriin vetoavana tapahtumana.

Kyselyn mukaan nuoret eivät myöskään koe kaupunginosaa yhtä yhteisöllisenä kuin vanhempi väestö. Vanhemmalle väestölle on varmasti muodostunut vuosien saatossa omat perinteet ajalta, jolloin he ovat olleet nuorina aikuisina mukana tapahtumien järjestämisessä. Näistä perinteistä nykyajan nuoret ovat pudonneet pois. Nuorten ja vanhemman väen välille ei ole syntynyt luonnollista vuorovaikutusta, jonka avulla nuoret olisivat päässeet mukaan osaksi toimintaa.

Lisäksi Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuman taustalla toimii perinteikäs järjestöjen verkosto, jonka nuoret voivat kokea vieraaksi ja liian byrokraattiseksi tavaksi toteuttaa asioita. Ehkäpä nuoret haluavat mieluummin osallistua kansalaistoimintaan, johon ei tarvitse sitoutua. Toiminnan ehkä toivottaisiin olevan sellaista, johon voi osallistua vapaasti omilla ehdoillaan ja

mielenkiinnon ja elämäntilanteen muututtua hypätä seuraavan asian pariin. Useat 2000-luvulla alkunsa saaneet kaupunginosatapahtumat toimivat ihmisten halusta toteuttaa asukkaiden yhteistä kaupunkia eikä perinteisillä järjestöillä ole näiden tapahtumien järjestämisessä enää niin keskeistä roolia vaan ne toimivat tapahtumien taustalla. Tapahtuman järjestäjien kannattaisi korostaa, että kuka tahansa voi tulla mukaan suunnittelemaan ja toteuttamaan tapahtumaa eikä järjestötoimintaan tarvitse kuulua kuuluakseen tapahtuman järjestäjiin.

Koivukylässä on kuitenkin hyvät edellytykset osallistaa nuoria. Nuorisotalon ja järjestöjen välille täytyisi saada enemmän yhteistyötä aikaiseksi. Järjestöt voivat tarjota nuorille mahdollisuuksia osallistua tapahtuman järjestämiseen tai paikallislehden kirjoittamiseen. Nuorisotalo voisi puolestaan vastata seudun kulttuuritapahtumien vähyyteen tarjoamalla erilaisten projektien myötä esimerkiksi nuorten toteuttamaa teatteria tai kuvataidetta koko kaupunginosan asukkaille. Tällaisen yhteistyön myötä myös nuoremmat saattaisivat kokea kaupunginosan yhteisöllisemmäksi ja kiinnostusta perinteikkäisiin tapahtumiin ja ottaa ne lopulta omakseen.

Kaupungin tuki on myös tärkeässä roolissa. Kuten vuonna 2018 nähtiin, kaupungin tarjoamalla tuella Koivukylän Vallaton Yö saatiin entiseen loistoonsa. Tähän kuitenkin vaadittiin kaupungilta paljon resursseja. Yllättäen oltiin tilanteessa, jossa muutama kaupungin osasto oli mukana auttamassa asukasaktiiveja ja rahaa oli käytössä moninkertaisesti enemmän mitä tapahtumaan järjestämiseen yleensä käytettiin. Tuloksena oli kaupunginosan asukkaita ilahduttanut tapahtuma. Monilta paikallisilta saatiin hyvää palautetta tapahtuman monipuolisesta tarjonnasta. Pidettiin myös uskomattomana, että täällä järjestetään näin hieno tapahtuma. Moni ei myöskään ollut ikinä kuullut koko tapahtuman olemassaolosta, vaikka oli asunut alueella jo pidempään.

Tuen vaikutukset eivät kuitenkaan olleet pitkäaikaiset. Seuraavana vuonna tapahtuma palasi vanhoihin uomiinsa. Edellisen vuoden menestys aiheutti myös pientä painetta, koska resursseja eikä rahaa ollut käytössä yhtä paljon kuin edellisenä vuonna. Tapahtuman saamasta näkyvyydestäkään ei ollut lopulta hyötyä. Tämän toivottiin houkuttelevan uusia asukkaita, yhdistyksiä sekä paikallisia yrityksiä mukaan tapahtuman järjestämiseen, mutta näin ei kuitenkaan käynyt. Tapahtuma jouduttiin järjestämään jälleen kerran pienen ydinporukan voimin.

Myös kaupungilta motiivit osallistua tapahtumien järjestämiseen kyseenalaistettiin. Tunne siitä, että kaupunki haluaa tulla mukaan tapahtumiin vain, kun se hyödyttää kaupunkia itseään oli suuri. Erilaisten kaupungin omien projektien esittelyiden lisäksi kaupungilta toivottaisiin konkreettista osallistumista tapahtumien järjestämiseen ja enemmän vuorovaikutusta aktiivien kanssa.

On selvää, ettei Vantaan kaupungin ole tarkoituksenmukaista järjestää asukasaktiivien tapahtumia, mutta se voi luoda puitteet, joiden avulla tapahtumien vapaaehtoinen järjestäminen kaupungin alueella helpottuu ja siitä tulee entistä houkuttelevampaa. Asukkaista lähtöisin oleva aktiivisuus parantaa kaupungin imagoa ja lisää näin sen vetovoimaisuutta. Aktiiviset asukkaat lisäävät myös vaikuttavuutta alueella, joka puolestaan parantaa kaupungin sisäisen demokratian toteutumista, kun entistä useammat haluavat edistää alueensa kehitystä ja osallistua yhteiseen päätöksentekoon. Osallisuutta lisäämällä ehkäistään ihmisten eriarvoisuutta, syrjäytymistä ja jopa köyhyyttä. Tällä kaikella on siis vaikutusta kaupunginosien yhteisöllisyyteen.

8.2 Toimintaehdotukset

Haastatteluista ilmeni selvä tarve tapahtumien tukemiseen ja kyselyistä puolestaan kävi ilmi, että tapahtumia halutaan Koivukylän alueelle lisää. Keräämäni aineiston pohjalta olen luonut muutaman toimintaehdotuksen, joilla voidaan helpottaa ja kannustaa asukkaita järjestämään oma-aloitteisesti tapahtumia. Toimintaehdotuksilla helpotetaan paikalliskulttuurin syntymistä ja harjoittamista alueilla, joissa kulttuuria ei muuten tueta näkyvästi tai jopa ollenkaan.

Kaupungilla voisi työskennellä yksi tai useampi ”kyläsihteeri”, joka olisi eräänlainen koordinaattori. Toiminnalla tähdätään pitkäjänteiseen vuorovaikutukseen kaupungin ja asukasaktiivien välillä, ettei toiminnasta tulisi vain taas yhtä väliaikaista kokeilua, jolla koitetaan osallistaa asukkaita. Kyläsihteerin töihin kuuluisi tutustua paikallisiin asukasaktiivien järjestämiin tapahtumiin ja olla yhteydessä heidän kanssaan. Hänen tulisi olla selvillä mitä tapahtumia hänen vastualueellaan järjestetään. Kyläsihteeri neuvoisi asukkaita kaikissa tapahtumien järjestämiseen liittyvissä asioissa, kuten lupa-asioissa, apurahan hakemisessa sekä mahdollisesti markkinointiin liittyvissä asioissa. Häneltä saisi myös neuvoa ja suosituksia hyvistä alihankkijoista, jotka tarjoavat tapahtuman järjestämiseen liittyviä palveluita. Työhön kuuluisi myös toimia linkkinä paikallisten eri yhteisöjen sekä järjestöjen välillä ja saattaa heitä yhteen, mikäli aktiivit eivät muuta kautta tavoita toisiaan. Kyläsihteeri voisi olla myös mukana tapahtuman suunnittelussa, mikäli tapahtumaa järjestävät asukkaat näin

toivoisivat. Näin heille voidaan tarjota ensikäden tietoa mitä heidän suunnittelemansa tapahtuma heiltä vaatii ja miten kaupunki voisi sitä mahdollisesti tukea. Kyläsihteeri toimisi myös linkkinä tapahtuman järjestäjien ja kaupungin omien osastojen välillä, jolloin oikeanlaista apua ja ohjelmaa osataan keskittää oikeaan paikkaan. Apu olisi lähtökohtaisesti suunnattu vapaaehtoisvoimin toteutettujen tapahtumien järjestämiseen, mutta se ei kuitenkaan sulkisi pois tapahtumia, jotka haluaisivat lähteä tekemään tapahtumastaan ammattitaitoisempaa ja harjoittaa sitä joskus tulevaisuudessa elinkeinonaan. Kaikella toiminnalla tähdätään siihen, että vielä toimintansa vakiinnuttamattomat sekä vakiintuneet toimijat saavat tukea ja ajankohtaista tietoa tapahtumien järjestämisessä. Näin myös maksimoidaan kaupungin myöntämän taloudellisen tuen tuottama apu tapahtumajärjestäjille, sillä rahaa ei mene vahingossakaan turhien asioiden tai liian kalliiden palveluiden ostamiseen, kun järjestäjiä voidaan neuvoa suoraa ja antaa valmiita esimerkkejä.

Yksi mahdollinen tapa tukea asukasaktiivien järjestämiä tapahtumia olisi kaupungin oma laitelainaamo tai -varasto. Yhtenä ongelmana haastatteluista ilmeni, ettei asukasaktiivien yhdistykseltä löytynyt esiintymislavaa eikä äänentoistotavaroita omasta takaa. Aikaa käytettiin joka vuosi tarjouksien pyytämiseen ja hinnat vaihtelivat lähes vuosittain palveluntarjoajasta riippuen. Näin pienen tapahtuman osalta tekniikan järjestäminen on iso kuluerä ja mikäli siinä tulee yllätyksiä, joudutaan pahimmassa tapauksessa tapahtuma perumaan. Sen takia olisikin loistavaa, mikäli kaupungilta löytyisi palvelu, josta voisi lainata ilmaiseksi tai kiinteää summaa vastaan vuokrata tapahtumiin tarvittavaa tekniikkaa ja kalusteita. Myös varastointimahdollisuus olemassaolo voisi rohkaista yhdistyksiä, joilla ei ole tiloja tavaroiden säilyttämiseen, hankkimaan omat laitteet. Vantaalla esimerkiksi Myyrmäki-liike lanseerasi vuoden 2021 alussa oman lainavälinepalvelunsa, josta laitteistoa voi lainata ilmaiseksi. Laitteistoa on toki rajallisesti, joten palvelu tuo vain pientä helpotusta alueen tapahtumajärjestäjille. (Färding 2021; Myyrmäki-liike 2021.)

Matalamman kustannuksen toimintaehdotuksena Vantaan kaupungille suositellaan omaa tapahtumatuotannonopasta. Oppaasta löytyisi vaihe vaiheelta kaikki tapahtuman tuottamisen kannalta huomioon otettavat asiat selkeästi ja yksinkertaisesti esimerkkien kautta. Oppaasta löytyisi kootusti tietoa kaupungin tarjoamista tapahtumapaikoista, tapahtuman rahoittamisesta, alihankintapalveluista, turvallisuudesta, viestinnästä ja markkinoinnista sekä tapahtumien luvista ja ilmoituksista. Oppaan tarkoituksena on madaltaa kynnystä tapahtumien suunnitteluun sekä toteuttamiseen. Oppaita voi myös tehdä useampia erilaisia ja näin suunnatta niitä eri

kohderyhmille, kuten nuorille ja aikuisille omat oppaat. Nuorille suunnatulla oppaalla voidaan innostaa nuoria järjestämään tapahtumia ja näin luoda tapahtumien järjestämisen kulttuuria. Tähän tarvitaan kuitenkin nuorisotalojen henkilöstön sitoutumista ja valveutuneisuutta ohjata nuoria tapahtumien pariin ja tahtoa järjestää nuorille mahdollisuuksia tapahtumien toteuttamiseen. Ilman nuorisotalojen aktiivista toimintaa nuorille suunnattu tapahtumaopas ei löydä kohdeyleisöään. Opas voisi olla fyysinen kirjanen tai sitten verkossa julkaistu tiedosto.

Kaupungin kannattaisikin vähintään kehittää verkkosivujensa ”Järjestä tapahtuma Vantaalla”-osiota (Vantaan kaupunki 2021b). Tällä hetkellä sivut näyttävät keskeneräisiltä ja siltä, että ne olisi suunnattu vain isoimmille tapahtumajärjestäjille. Sivuilta löytyvä ”Tapahtuma-apuri”-sovellus kannattaisi ottaa takaisin käyttöön, sillä se vaikuttaa ainakin nimenä sellaiselta, josta voisi olla apua myös aloitteleville tapahtumajärjestäjille. Sivuille kannattaisi myös tehdä selkeämmin kategoriat eri ohjeille. Esimerkiksi Helsingin ja Oulun kaupunkien verkkosivuilta löytyy selkeät ja kaikeskotasoisille tapahtumajärjestäjille suunnatut ohjeet tapahtumien järjestämiseen (Helsingin kaupunki 2021; Oulun kaupunki 2021). Näitä kahta esimerkkiä vertailemalla on hyvä aloittaa sivujen uudelleen kehittäminen.

8.3 Omat päätelmät

Työssäni olisin halunnut päästä vertailemaan eri kaupunginosia ja niiden erityispiirteitä sekä aktiivien niissä järjestämiä tapahtumia keskenään. Opinnäytetyöstä olisi kuitenkin tullut tämän myötä paljon laajempi ja olikin hyvä, että tilaaja rajasi työn koskemaan vain yhtä aluetta ja tapahtumaa. Jälkeenpäin ajateltuna olisi kuitenkin ollut mukava tehdä opinnäytetyö ryhmätyönä, jotta siihen olisi saatu mukaan lisää alueita ja vertailukohtia. Tässä olisikin siis hyvä idea tuleville opinnäytetöille, jatkaa alueiden ominaispiirteiden ja niissä toimivien aktiivien toiminnan kartoittamista. Vantaalla asukkaat ovat vasta aktivoitumassa ja asiaankuuluvaa liikehdintää ja ”pöhinää” onkin havaittavissa varsinkin Länsi-Vantaalla Myyrmäki-liikkeen muodossa. Toivonkin tällaiselle kaupunkiaktivismille hyvää jatkoa ja pitkästä iästä Vantaalla.

Koivukylästä minulle hahmottui työn aikana kaiken kaikkiaan kuva rauhallisesta ja yllättävän aktiivisesta lähiöstä. Joskin aktiivisuus ei ainakaan näkyvästi jakautunut tasaisesti, vaan näyttäytyi enemmän järjestöjen ja eläkeläisten toiminnalta. Alueella on toki myös omat ongelmansa ja paljon kehitettävää. Ihmisten väliset ennakkoluulot ovat omiaan aiheuttamaan alueella omaa kuppikuntaisuuttaan, joka aiheuttaa alueella helposti toisten ryhmien syyttelyä.

Järjestettyyn toimintaan osallistuvat ihmiset pitivät aluetta muita yhteisöllisempänä, mutta kaikkia tuntui kuitenkin yhdistävän tarve kehittää aluetta. Alueella vaikutti olevan paljon piilevää potentiaalia mukavamman asuinympäristön luomiseen. Eri ihmisryhmien välille täytyisi vain löytää linkki, jota kautta he pääsisivät kohtaamaan toisiaan ja näin toteuttamaan yhteistä visiota yhteisestä kaupunginosasta.

Päällimmäisenä tästä työstä jäi mieleen havainto Koivukylän kehittämisessä, joka myös pätee missä tahansa muuallakin. Alueiden, varsinkin lähiöiden kehittämisessä täytyisi huomioida paremmin asuinalueiden erityispiirteet. Kehittämisen täytyisi tapahtua asuinalueen omilla ehdoilla asukkaita kuunnellen. Kehittämisessä tulisi myös huomioida käytännöllisyys ja ihmisläheisyys. Esimerkiksi alueelle, jonka yleisilme on rapistumassa ei tarvita ensimmäiseksi design-tuoleja parantamaan ilmettä vaan aivan tavallisia tuoleja mikäli istumapaikkoja on alueelle toivottu. Myös mahdolliset ilmettä piristävät taideteokset voisivat kummuta mieluummin alueesta itsestään tai ne voisi tehdä yhteistyössä asukkaiden kanssa, kuin olla jonkun kasvottoman taiteilijan tekemiä, jolla ei edes ole mitään kytköstä alueelle. Alueiden täydennysrakentamisessa kannatta myös huomioida alueiden vehreys, jokaista vihreää aluetta ei tarvitse rakentaa täyteen tai korvata parkkipaikalla. Luonnon ja kerrostalojen symbioosi tekee alueista ainutlaatuisia.

Suurin yllätys työtä tehdessäni oli havainto nuorten vai täytyisikö tässä kohtaan ehkä sanoa, että nuorisotalon henkilöstön passiivisuudesta. Paikalliset järjestöt olivat kuitenkin tarjonneet niin nuorisotalon henkilöstölle kuin nuorillekin hienon mahdollisuuden päästä toteuttamaan itseään ja luomaan alueelle yhteisöllistä vuorovaikutusta. Tähän ei oltu kuitenkaan tartuttu. Syynä varmaankin resurssien puute ja haastatteluissa ilmennyt henkilöstön turhan nopea vaihtuvuus. Martikaisen ja Ryytäsen (2021) tuoreessa opinnäytetyössä kävikin ilmi, että nuorten on vaikea hahmottaa tapahtumia ja kaipaavatkin niiden järjestämiseen enemmän tukea ja ohjausta. Tämä kertoo osaltaan siitä kuinka tärkeää olisikin kannustaa nuoria tapahtumien järjestämiseen. Varsinkin, kun Koivukylän alueella on tähän jo valmiiksi asukasaktiivien luomia mahdollisuuksia. Tähän vaadittaisiin kaupungin puoleltakin osaamista ja rohkeutta tarttua näihin annettuihin tilaisuuksiin. Täytyisi antaa enemmän arvostusta näille paikallisten luomille mahdollisuuksille, sillä joka kaupungissa tai kaupunginosassa niitä ei löydy tai niiden järjestelyihin ei välttämättä edes haluta ottaa ulkopuolisia mukaan.

Vantaan kaupungin kannattaa tuoda nykyisten vaikuttamismahdollisuuksien rinnalle lisää vuorovaikutusta asukkaiden kanssa ja tukea asukkaiden aktiivisuutta. Vantaan kaupungin

kehittäessä vuorovaikutusta asukkaiden ja varsinkin asukasaktiivien kanssa, se pystyy luomaan kaupungista vetovoimaisen ja yhteisöllisen kaupungin, jota se voi hyödyntää lopulta myös omassa markkinoinnissaan. Uskon, että tätä työtä voidaan hyödyntää tulevaisuudessa Vantaan kaupungin uusien toimintamallien kehittämiseen ja tämä antaa pohjaa uusille aihetta käsitteleville selvityksille ja tutkimuksille. Ennen kaikkea olen halunnut antaa opinnäytetyölläni äänen koivukyläläisille.

8.4 Tilaaajan palaute

Opinnäytetyön tilaajana toimineen Vantaan kaupungin nuorisopalveluiden kulttuurisen nuoristyön esimies Vesa Peipinen kuvailee opinnäytetyötä seuraavasti:

Opinnäytetyö tuottaa Vantaan kaupungille uutta tietoa kaupunginosatapahtumien merkityksestä asuinalueiden ja asukkaiden hyvinvointiin. Paikallista asukasaktiivisuutta ei usein tunnisteta ja hyödynnetä riittävällä tavalla. Paikallisilla kulttuuritapahtumilla tiedetään olevan hyvinvointivaikutuksia sekä vaikutuksia alueiden yhteisöllisyyteen ja asukkaiden yhteistoimintaan, mutta tarkempaa analyysiä ei aiheesta ole aikaisemmin tehty. Arvokkaita ovat alueen asukkaiden haastattelut ja näkemykset tämän toiminnan merkityksestä.

Opinnäytetyö täyttää oivallisella tavalla Vantaan kaupungin nuorisopalveluiden tavoitteet opinnäytetyön tilaajana. Työ dokumentoi paikallista asukasaktiivisuutta ja yhteistoimintaa, myös siihen liittyviä organisointivaikeuksia asukkaiden näkemyksiä kunnioittaen. Opinnäytetyö tuottaa arvokasta näkemystä siitä, millä tavoin kaupungin kannattaisi tulevaisuudessa tukea paikallista asukasaktiivisuutta ja kulttuuritapahtumia sekä tietoa siitä mitä hyvinvointivaikutuksia tuella voidaan saavuttaa.

LÄHTEET

- Ahola, Susanna & Vaattovaara, Mari & Vilkama, Katja 2016. Välttelyä vai vetovoimaa? Asuinympäristön vaikutus asuinalueilla viihtymiseen ja muuttopäätöksiin pääkaupunkiseudulla. Tutkimuksia 2016: 4. Helsinki: Helsingin kaupungin tietokeskus.
- Aro, Timo 2007. Valikoiva muuttoliike osana pitkän aikavälin maassamuuttokehitystä. Yhteiskuntapolitiikka 80, 4/2007, 371-379.
- Eerikäinen, Marjo & Hiltula, Leena & Kuitunen, Jutta & Mönkkönen, Anu & Poutanen, Marjo & Rissanen, Anni 2010. Koivukylä. Teoksessa Eerikäinen, Marjo & Poutanen Marjo (toim.) Matkamme Vantaan historiassa. Vantaa: Vantaan kaupungin museo.
- Färding, Aada 2021. Haluatko perustaa oman festarin? Myyrmäestä saa ilmaiseksi lainaan kaiken tarvittavan kaluston pandemian hiipuesssa. HS Vantaa 1.4.2021. Viitattu 23.4.2021. <https://www.hs.fi/kaupunki/vantaa/art-2000007896915.html>
- Halm, Heidi 2018. Suullinen tiedonanto 22.5.2018.
- Haukka, Inka 2018. Tutkimus: Teinit katosivat Facebookista Uutinen 2.6.2018. Viitattu 20.4.2021. <https://yle.fi/uutiset/3-10235494>
- Havula, Pipsa 2018. Tutkimus paljasti Suomen huono-osaisimmat lähiöt. Iltasanomat 18.12.2018. Viitattu 13.4.2021. <https://www.is.fi/kotimaa/art-2000005935553.html>
- Helsingin kaupunki 2021. Tapahtumajärjestäjän ohjeet. Julkaistu 19.1.2021. Viitattu 23.4.2021. <https://www.hel.fi/kanslia/tapahtumallisuus-fi/jarjesta-tapahtuma/tapahtumajarjestajan-ohjeet/>
- Helsingin Sanomat 2013. Eriytyminen kiihtyy kaupunkien lähiöissä. Pääkirjoitus 27.11.2013. Viitattu 26.4.2021. <https://www.hs.fi/paakirjoitukset/art-2000002691971.html>
- Helsingin Sanomat 2019. Itä-Helsingin slummiutuminen pitää estää. Pääkirjoitus 6.7.2019. Viitattu 13.4.2021. <https://www.hs.fi/paivanlehti/06072019/art-2000006165005.html>
- Hovi-Horkan, Jonna 2020a. Kumma näky pysäyttää ohikulkijoita Vantaalla: Neljän metrin korkeuteen ripustettiin suuri näyttö keskellä betonilähiötä. Helsingin Sanomat 20.5.2020. Viitattu 9.4.2021. <https://www.hs.fi/kaupunki/vantaa/art-2000006513480.html>
- Hovi-Horkan, Jonna 2020b. Pahamaineinen ostarin piha yritetään siistiä Vantaalla. Nykytilanne on se, että piristykseksi tuoduille penkeille sammuu ihmisiä. HS Vantaa 15.6.2020. Viitattu 14.4.2021. <https://www.hs.fi/kaupunki/vantaa/art-2000006537603.html>
- Hyypä, Markku 2002. Elinvoimaa yhteisöstä. Sosiaalinen pääoma ja terveys. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Hyypä, Markku 2013. Kulttuuri pidentää ikää. 1. painos Helsinki: Duodecim.
- Ilmonen, Kaj 2000. Sosiaalinen pääoma: käsite ja sen ongelmallisuus. Teoksessa Ilmonen, Kaj (toim.) Sosiaalinen pääoma ja luottamus. Jyväskylä: SoPhi.
- Itä-Uudenmaan poliisilaitos 2021. Vantaan kaupunginosien ilmoitettuja rikoksia 2018-2021. Ei julkaistu.

- Junnilainen, Lotta, 2019. Lähiökylä. Tutkimus yhteisöllisyydestä ja eriarvoisuudesta. Tampere: Vastapaino.
- Jyväskylän yliopisto 2021. Sosiaalinen pääoma. Viitattu 26.4.2021. <http://kans.jyu.fi/sanasto/sanat-kansio/sosiaalinen-paaoma>
- Kainulainen, Kimmo 2005. Kunta ja kulttuurin talous. Tulkintoja kulttuuripääoman ja festivaalien aluetaloudellisista merkityksistä. Tampere: Tampereen Yliopistopaino.
- Kallio, Milla & Ogbeide, Efe & Tarkhova, Daria 2019. Lähiöiden huono maine on osin median syytä. Helsingin Sanomat lukijan mielipide 12.7.2019. Viitattu 13.4.2021. <https://www.hs.fi/mielipide/art-2000006170336.html>
- Kauppinen, Liisa 2018. IL selvitti: Näille asuinalueille maahanmuuttajat kasautuvat Suomessa. Katso oman naapurustosi tilanne. Iltalehti 5.9.2018. Viitattu 13.4.2021. <https://www.iltalehti.fi/kotimaa/a/201809042201163253>
- Kirkkonummen kunta 2018. Kirkkonummen hyvinvointiohjelma 2018–2021. Viitattu 10.4.2021. https://www.kirkkonummi.fi/library/files/5bc71556c91058f99f00403e/Kirkkonummen_hyvinvointiohjelma_2018-2021.pdf
- Koistinen, Katri & Tuorila, Helena 2008. Millainen olisi hyvä elinympäristö? Asukkaiden näkemyksiä elinympäristöstä, asumisesta ja palveluista eri elämänvaiheissa. Kuluttajatutkimuskeskuksen julkaisuja 9/2008. Helsinki: Kuluttajatutkimuskeskus.
- Koivisto, Leena 2018. Lauantai-yhtyeen Väinö Vasara aloittelee soolouraa Jan Taagina. Vantaan Sanomat 5.9.2018. Viitattu 31.3.2021. <https://www.vantaansanomat.fi/paikalliset/1506362>
- Kortteinen, Matti 1982. Lähiö. Tutkimus elämäntapojen muutoksesta. Helsinki: Otava.
- Kuntalaki 410/2015.
- Kyttälä, Hannu 2016. Tilastokatsaus 12:2016. Julkaistu 10.6.2016. Viitattu 26.4.2021. https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/125589_Tilastokatsaus_12_2016_Tulotietoja_Vantaalta_ja_muualta_vuodelta_2014.pdf
- Lehmuskoski, Antero & Kuusisto-Niemi, Sirpa 2008. Sosiaalialan sanasto asiakastietojärjestelmää varten. Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus. Stakesin raportteja 30/2008. <https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/76344/R30-2008-VERKKO.pdf>
- Lindström, Mia 2020. Miten käy Koivukylän? Vantaan Sanomat 22.1.2020. Viitattu 14.4.2021. <https://www.vantaansanomat.fi/paakirjoitus-mielipide/1298495>
- Luhtakallio, Eeva & Mustranta, Maria 2017. Demokratia suomalaisessa lähiössä. Helsinki: Into.
- Malmberg, Lari 2019. Joka kolmas kokee olevansa loukussa lähiössä. Helsingin Sanomat 4.2019. Viitattu 2.4.2021. <https://www.hs.fi/kaupunki/art-2000006055030.html>
- Martikainen, Henna & Ryyänen, Emilia 2021. Nuorten osallisuuden lisääminen. Tapahtumatuotannon opas kirkkonummelaisille nuorille. Opinnäytetyö. Ei julkaistu.

- Marttinen, Vesa 2017. Rujo Koivukylä piirtyi kirjan sivuille nostalgisena. Yle 8.2.2017. Viitattu 31.3.2021. <https://yle.fi/uutiset/3-9448366>
- Mieli Suomen Mielenterveys ry 2021. Kulttuuri lisää hyvinvointia. Viitattu 16.3.2021. <https://mieli.fi/fi/mielenterveys/hyvinvointi/kulttuuri-lis%C3%A4%C3%A4-hyvinvointia>
- Myyrmäki-liike 2021. Lainavälinepalvelu. Viitattu 21.4.2021. <http://www.myrtsi.fi/index.php/palvelut/lainavaelineet>
- Ojasalo, Katri & Moilanen, Teemu & Ritalahti, Jarmo 2015. Kehittämistyön menetelmät. Uudenlaista osaamista liiketoimintaan. 3.-4. painos. Helsinki: Sanoma Pro.
- Oulun kaupunki 2021. Tapahtumaopas. Viitattu 23.4.2021. <https://www.ouka.fi/oulu/tapahtumat/tapahtumajarjestajan-opas>
- Pajuriutta, Satu 2016. Huumeongelma piinaa yhä Vantaan Koivukylää. Pillerikauppaa käydään viikoittain kirjaston edessä. Helsingin Sanomat 17.11.2016. Viitattu 13.4.2021. <https://www.hs.fi/kaupunki/art-2000004875274.html>
- Pajuriutta, Satu & Saarinen, Juhani 2017. Kontulan koti-hälytykset työllistävät poliisia eniten: ”Päiväsaikaan on rauhallista, kun ne kovimmat jätkät nukkuu”. HS:n hakukone kertoo, mikä työllistää poliisia kotikulmillasi. Helsingin Sanomat 25.7.2017. Viitattu 13.4.2021. <https://www.hs.fi/kaupunki/art-2000005301796.html>
- Pakkala, Pekka 2019. Asumalähiörakentaminen 1900-luvun jälkipuolella. Viitattu 19.3.2021. https://www.museovirasto.fi/uploads/Kulttuuriymparisto/Kaupungistuminen_kasvun_kaavoitus_ja_asumisen_alueet/Asumalahiorakentaminen_1900-luvun_jalkipuoolella.pdf
- Parviainen, Elina 2019. Tilastokatsaus 2:2019. Julkaistu 22.3.2019. Viitattu 26.4.2021. https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/144222_Tilastokatsaus_2_2019_Vaeston_koulutusrakenne_Vantaalla.pdf
- Räisänen, Pertti 2014. Taide keskittyy keskustaan. Helsingin kulttuuri- ja kirjasto- lautakunnan avustusten alueellinen jakautuminen vuonna 2013. Helsinki: Helsingin kulttuurikeskus.
- Saarikangas, Kirsi 2016. Lähiörakentamisen ja asumisen mullistus 1960-luvulla. Teoksessa Lahti, Juhana & Eija Rauske (toim.) Värikkäämpi, iloisempi, hienostuneempi. Näkökulmia 1960-luun arkkitehtuuriin. Helsinki: Arkkitehtuurimuseo, 67-93.
- Salmela, Jussi 2019. Jos asiat olisivat menneet 50 vuotta sitten toisin, Koivukylä olisi nyt jopa 100 000 asukkaan jättilähiö. HS Vantaa 11.6.2019. Viitattu 14.4.2021. <https://www.hs.fi/kaupunki/vantaa/art-2000006137822.html>
- Sisäministeriö 2019. Enska. Poliisin ennalta estävän työn strategia 2019-2023. Viitattu 12.4.2021. <https://valtioneuvosto.fi/documents/1410869/4024872/Poliisin+ennalta+est%C3%A4v%C3%A4n+ty%C3%B6n+strategia+2019-2023.pdf/aee0d1f5-8fc9-fac6-1e60-68c0374e296f/Poliisin+ennalta+est%C3%A4v%C3%A4n+ty%C3%B6n+strategia+2019-2023.pdf.pdf>
- Sjöholm, Johanna 2013. Uusi kauppakeskus syö Koivukylän ostarin. Helsingin Sanomat 14.6.2013. Viitattu 14.4.2021. <https://www.hs.fi/kaupunki/art-2000002645409.html>

- Stjernberg, Mats 2015. Suomalaisten 1960- ja 1970-lukujen lähiöiden sosioekonominen kehitys ja alueellinen eriytyminen. Yhteiskuntapolitiikka 80, 6/2015, 547- 560.
- Stjernberg, Mats 2017. Helsingin seudun 1960- ja 1970-lukujen lähiöiden sosioekonominen ja demografinen kehitys vuoden 1990 jälkeen. Tutkimuksia 2017: 1. Helsinki: Helsingin kaupungin tietokeskus.
- Suojanen, Armi 2019. Koivukylän rakentaminen kompastui ostariin. Vantaan Sanomat 29.12.2019. Viitattu 7.3.2021. <https://www.vantaansanomat.fi/paikalliset/1232824>
- Suojanen, Armi 2020a. Huonon maineen Havukoski voi olla myös "yksi parhaista paikoista", vaikka parannettavaakin riittää. Vantaan Sanomat 23.1.2020. Viitattu 20.4.2021. <https://www.vantaansanomat.fi/paikalliset/1232379>
- Suojanen, Armi 2020b. Ränsistyneelle Koivutorille annetaan pirstysruiske. Asukkaat haluavat ihan ensimmäiseksi autot pois jaloista. Vantaan Sanomat 29.8.2020. Viitattu 14.4.2021. <https://www.vantaansanomat.fi/paikalliset/2813877>
- Suomen virallinen tilasto 2017a. Vapaa-ajan osallistuminen. Kulttuuriosallistumisen muutokset 2017. Verkkojulkaisu. Helsinki: Tilastokeskus. Viitattu 21.4.2021. http://www.stat.fi/til/vpa/2017/01/vpa_2017_01_2018-11-21_tie_001_fi.html
- Suomen virallinen tilasto 2017b. Vapaa-ajan osallistuminen. Verkkojulkaisu. Helsinki: Tilastokeskus. Viitattu 21.4.2021. <http://www.stat.fi/til/vpa/meta.html>
- Vantaan kaupunki 2014. Koivukylän turvallisuus hanke 2013-2014. Viitattu 8.4.2021. <https://rikoksantorjunta.fi/documents/5235988/5659887/Koivukyl%C3%A4.pdf/62c73468-8a30-44e9-99a0-f84786fb99bd/Koivukyl%C3%A4.pdf>
- Vantaan kaupunki 2015. Vantaa alueittain. Viitattu 8.3.2021. https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/124282_Vantaa_alueittain_2015.pdf
- Vantaa kanava 2018. Männynkäpy loikkasi muraaliin. Viitattu 31.3.2021. <https://vantaakanava.fi/lansimaki-muraalit/>
- Vantaan kaupunki 2018. Osallistuva Vantaa. Vantaalaisen asukasvaikuttamisen toimintamalli. Viitattu 25.4.2021. https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/136964_Osallistuva_Vantaa_taitettu_valtuustoon_22.1.2018.pdf
- Vantaan kaupunki 2020a. Koivukylän Kirnu remontoidaan asukastilaksi. Uutinen 20.10.2020. Viitattu 8.4.2021. <https://www.vantaa.fi/uutisia/101/0/153431>
- Vantaan kaupunki 2020b. Vantaa alueittain tilastotaulukot. Excel-tilukko. Viitattu 18.4.2021. https://www.vantaa.fi/hallinto_ja_talous/tietoa_vantaasta/tilastot_ja_tutkimukset/vantaa_alueittain_ja_aluejaot
- Vantaan kaupunki 2020c. Koulutusaste 2019. Excel-tilukko. Viitattu 20.4.2021. https://www.vantaa.fi/hallinto_ja_talous/tietoa_vantaasta/tilastot_ja_tutkimukset/vantaa_alueittain_ja_aluejaot
- Vantaan kaupunki 2021a. Osallistuva Vantaa. Osallistu ja vaikuta Vantaalla! Viitattu 25.4.2021. <https://www.vantaa.fi/OsallistuvaVantaa>

- Vantaan kaupunki 2021b. Järjestä tapahtuma Vantaalla. Viitattu 23.4.2021. https://www.vantaa.fi/vapaa-aika/tapahtumat/jarjesta_tapahtuma
- Vantaan Sanomat 2020. Koivukylän alikulkutunnelin uudet valot eivät sammu koskaan. Uutinen 18.11.2020. Viitattu 8.4.2021. <https://www.vantaansanomat.fi/paikalliset/3164148>
- Vehkala, Elmeri 2017. Älykuvio K. 1. painos. Helsinki: Nastamuumio.
- Vilkama, Katja 2011. Yhteinen kaupunki, eriytyvät kaupunginosat. Kantaväestön ja maahanmuuttajataustaisten asukkaiden alueellinen eriytyminen ja muuttoliike pääkaupunkiseudulla. Tutkimuksia 2011: 2. Helsinki: Helsingin kaupungin tietokeskus.
- Yle 2009. Vantaan sosiaalitoimi ei halua Alkoa Koivukylään. Uutinen 2.11.2009. Viitattu 14.4.2021. <https://yle.fi/uutiset/3-5910584>
- Örn, Tiina 2020. Vantaa tukee vanhojen lähiöiden hyvinvointia miljoonilla euroilla. Mitä rahalla on saatu aikaan? Vantaan Sanomat 2.12.2020. <https://www.vantaansanomat.fi/paikalliset/3176151>

HAASTATTELUT

Hartikainen, Hanna-Liisa 2021. Vanhempi konstaapeli, Itä-Uudenmaan poliisilaitos. Puhelinhaastattelu 21.1.2021. Haastattelija: Jaakko Salo.

Iranta, Sanna 2020. Osallisuuskoordinaattori, Vantaan kaupunki. Teams-videopuhelu 22.12.2020. Haastattelija: Jaakko Salo.

Kaikula, Liisa 2020. Asukasaktiivi, Toimari ry:n puheenjohtaja. Vantaa, 24.11.2020. Haastattelija: Jaakko Salo.

Muhamed, Ahmed 2021. Toimitusjohtaja, Fora Security Services Oy. Teams-videopuhelu 9.2.2021. Haastattelija: Jaakko Salo.

Pyökeri, Seija 2020. Asukasaktiivi. Vantaa, 12.11.2020. Haastattelija: Jaakko Salo.

LIITTEET

Liite 1. Haastattelu. Seija Pyökeri, 2020.

Roolisi tapahtuman järjestämisessä

Mitä kautta tulitte mukaan tapahtuman järjestelyihin?

Koivukylän Vallatonta Yötä on järjestetty vuodesta 1992. Näettekö että tapahtuma olisi muuttanut kaupunginosan yhteisöllisyyttä? Jos kyllä niin millä tavalla?

Millaisena olette kokeneet tapahtuman järjestyksen ylläpitämisen. Onko se ollut helppoa ja onko se muuttunut vuosien varrella?

Onko tapahtuma ollut enemmän kaupunginosan asukkaiden oma tapahtuma vai onko sinne tultu viettämään aikaa muualtakin?

Onko tapahtuman järjestäjäporukka löytynyt aina lähialueelta vai onko aktiiveja tullut myös muualtakin?

Miten koit tapahtuman järjestämisen? (voi myös kertoa muista vuosista)

Mikä tapahtumassa onnistui erityisen hyvin ja missä olisi parantamisen varaa?

Onko tapahtumaan saatu yhdistettyä eri kulttuureja? Jos on niin millä tavalla se näkyy tapahtumassa?

Mitä vaikutuksia tapahtuman järjestämisellä oli teille?

Kuinka paljon kaupungin tuen saaminen vaikutti Koivukylän Vallattoman Yön järjestämiseen?

Kuinka tärkeänä koette kaupungin tuen tapahtumalle?

Miten kaupungin tuki on näkynyt tapahtuman järjestämisessä?

Voisiko kaupunki tukea tapahtumaa muulla tavalla?

Millaisena näet tapahtuman tulevaisuuden?

Millaisena asuinalueena koet Koivukylän?

Millaisena koet kantasuomalaisten ja maahanmuuttajien vuorovaikutuksen Koivukylässä?

Liite 2. Haastattelu. Liisa Kaikula, 2020.

Roolisi tapahtuman järjestämisessä

Kertoisitteko tapahtuman historiasta ja miten tapahtumaa on vuosien varrella järjestetty?

Mitä kautta tulitte mukaan tapahtuman järjestelyihin?

Koivukylän Vallatonta Yötä on järjestetty vuodesta 1992. Näettekö että tapahtuma olisi muuttanut kaupunginosan yhteisöllisyyttä? Jos kyllä niin millä tavalla?

Millaisena olette kokeneet tapahtuman järjestyksen ylläpitämisen. Onko se ollut helppoa ja onko se muuttunut vuosien varrella?

Onko tapahtuma ollut enemmän kaupunginosan asukkaiden oma tapahtuma vai onko sinne tultu viettämään aikaa muualtakin?

Onko tapahtuman järjestäjäporukka löytynyt aina lähialueelta vai onko aktiiveja tullut myös muualtakin?

Miten koit tapahtuman järjestämisen? (voi myös kertoa muista vuosista)

Mikä tapahtumassa onnistui erityisen hyvin ja missä olisi parantamisen varaa?

Onko tapahtumaan saatu yhdistettyä eri kulttuureja? Jos on niin millä tavalla se näkyy tapahtumassa?

Mitä vaikutuksia tapahtuman järjestämisellä oli teille?

Mitä lisäarvoa tapahtuma tuo kaupunginosalle?

Kuinka paljon kaupungin tuen saaminen vaikutti Koivukylän Vallattoman Yön järjestämiseen?

Kuinka tärkeänä koette kaupungin tuen tapahtumalle?

Miten kaupungin tuki on näkynyt tapahtuman järjestämisessä?

Voisiko kaupunki tukea tapahtumaa muulla tavalla?

Millaisena näet tapahtuman tulevaisuuden?

Millaisena asuinalueena koet Koivukylän?

Millaisena koet kantasuomalaisten ja maahanmuuttajien vuorovaikutuksen Koivukylässä?

Liite 3. Haastattelu. Sanna Iranta, 2020.

Työtehtäväsi

Mitä ovat aluepäivät?

Mitä kautta Koivukylän Vallaton Yö valikoitui mukaan?

Roolisi tapahtuman järjestämisessä?

Mikä tapahtumassa onnistui erityisen hyvin ja missä olisi parantamisen varaa?

Mitä tapahtumassa mukana olo merkitsi Vantaan kaupungille?

Tuovatko asukasaktiivien itse järjestämät tapahtumat lisäarvoa Vantaalle?

Voidaanko kaupunginosien yhteisöllisyyttä ja viihtyvyyttä kasvattaa tapahtumilla?

Mikä merkitys sinun mielestäsi kulttuuritapahtumilla on alueelle (Koivukylä)?

Voisiko kaupunki jatkossa tarjota apua paikallisille aktiiveille tapahtumien järjestämisessä? Jos kyllä niin millaista apua?

Millaisena asuinalueena koet Koivukylän?

Liite 4. Haastattelu. Hanna-Liisa Hartikainen, 2021.

Työtehtäväsi

Minkälaisena kaupunginosana koet Koivukylän?

Onko Koivukylässä järjestetyt tapahtumat työllistäneet poliisia enemmän kuin tapahtumat yleensä?

Miten mielestäsi voitaisiin lisätä Koivukylän kaltaisten asuinalueiden viihtyvyyttä ja turvallisuutta ja onko siihen Koivukylässä mielestäsi mitään tarvetta?

Miten poliisi suhtautuu kaupunginosatapahtumiin?

Onko Koivukylän Vallaton Yö sinulle entuudestaan tuttu tapahtuma? Millaisia kokemuksia sinulla on sieltä?

Huomaako yleensä eroa onko tapahtuman järjestäjänä kaupunki (tai joku muu isompi organisaatio) vai paikalliset asukasaktiivit?

Onko tapahtumilla mielestäsi vaikutusta häiriökäyttäytymiseen?

Onko jotain mitä haluaisit sanoa yleisesti kaikille tapahtumajärjestäjille? Mitä pitäisi ottaa paremmin huomioon tapahtuman suunnittelussa? Onko jotain tärkeää mikä unohtuu helposti?

Liite 5. Haastattelu. Ahmed Muhamed, 2021.

Työtehtäväsi

Mikä on sinun yleiskuvasi vuoden 2018 Koivukylän Vallaton Yö tapahtumasta?

Näitkö Koivukylän Vallaton Yö tapahtumassa mitään eroa vastaaviin tapahtumiin?

Ilmenikö tapahtumassa järjestyshäiriöitä? Minkälaisia? Mistä nämä mielestäsi johtuivat?

Onko tapahtumilla sinun mielestäsi vaikutusta häiriökäyttäytymiseen? Vai riippuuko se tapahtuman luonteesta tai organisaatiosta?

Minkälaisena kaupunginosana koet Koivukylän?

Millä tavoin voitaisiin lisätä asuinalueiden varsinkin lähiöiden viihtyvyyttä?

Onko sinulla vielä jotain mitä haluaisit sanoa kaikille tapahtumajärjestäjille?

Liite 6. Kysely, 2021.

Sukupuoli

Ikä

Koulutustaustasi

Valitse itseäsi lähin vaihtoehto

Minkälaisena asuinalueena koet Koivukylän?

Kuinka yhteisöllisenä asuinalueena koet Koivukylän?

Mitkä asiat tekevät Koivukylästä yhteisöllisen?

Minkälaisissa kulttuuritapahtumissa yleensä käyt?

Oletko kuullut tapahtumasta Koivukylän Vallaton Yö?

Oletko osallistunut Koivukylän Vallaton Yö -tapahtumaan?

Kuinka monta kertaa olet osallistunut tapahtumaan?

Minkälaista lisäarvoa Koivukylän Vallaton Yö -tapahtuma on tuonut asuinalueelle?

Mitä muita tapahtumia tiedät Koivukylän alueelta?

Ovatko paikalliset tapahtumat tärkeitä?

Minkälaisena koet Koivukylän alueen tapahtumatarjonnan?

Onko tapahtumatarjonnalla vaikutusta alueen viihtyvyyteen?

Onko Koivukylän alueen tapahtumatarjonta mielestäsi riittävä?

Minkälaisia kulttuuripalveluita tai tapahtumia toivoisit Koivukylän alueelle?

Miten kehittäisit Koivukylän alueen kulttuuri- sekä tapahtumatarjontaa?